

Dagboken

Dagboken

Ett scenario till **BSK 15**

Skapat av **Gustav Edman**

i samarbete med

ASF

Tack till :

Henrik, för den tuffa planschen

Frum, för kreativa tips

Anna Karin, för korrektur

Agnus Malm och E.B., för speltestande och de goda dofterna

Förord

Välkommen till *Dagboken*. Vad du nu håller i din hand är förhoppningsvis de sidor som du den allsmäktige och sadistiske spelledaren har fått för att förstå lite mer än de inkompetenta och oförutsägbara spelarna. På nästa blad hittar du inledningen till hela historien och om allt står rätt till, all information du behöver föra att genomföra en lyckad helkväll på BSK 15.

Som vanligt är scenariot färdigskrivet två månader för sent och som vanligt har jag säkert glömt en hel del komponenter livsnödvändiga för dig som spelledare. Det är en sen fredagskväll och i mitt euforiska rus över att mitt verk sent om cider och andra förbjudna saker på BSK är färdigt, skriver jag detta något ofullbordade förord. Det som inte finns med på följande sidor kan jag säkert förklara på den spelledargenomgång som hålles en timme före varje pass. Vad jag har förstått, kommer det en hel drös spelargrupper som jag inte räknat med och det är Er uppgift som förstående spelledare att guida dessa genom *Dagboken* och dess mysterier.

Det bör även noteras att det här äventyret inte KAN spelas utan febrilt rollspelande. Jag har försökt poängtera detta genom att sätta ut *rollspel* : 9 i utskicket, men det kan vara vissa som inte riktigt förstått detta. Om det nu skulle vara så att någon av er får en spelargrupp vars främsta uppgift blir att försöka lösa äventyrets mysterium, så kommer dessa vara färdiga inom två timmar. Min ambition med detta scenariot, är att främja rollspelandet och lägga historien i bakgrunden. Naturligtvis kan det även gå till överdrift, men hellre det än ett segt letande efter ledtrådar och spår. Jag hoppas att, efter alla omständigheter, äventyret och era fem timmar går bra och önskar eller lycka till, osv.

Till er som tagit hem scenariot från våra hemsidor : Se till att ni har alla typsnitt som återfinns i dokumentet, annars kan det bli oklarheter i texten. Mycket av scenariot består av handouts som under konventet fanns på speciella typer av papper, handskrivet etc.

Recept på en lyckad kväll :

<i>Ingredienser :</i>	Ett scenariohäfte (detta) Ett Handouthäfte 4 st. roliga karaktärer med tillhörande brev En dagbok Ett kartblad för eget bruk En spelargrupp á 4 personer
<i>Före tillagning :</i>	Läs igenom samtliga ingredienser. Klipp upp Handouthäftet vid markering. Kom till spelledargenomgång senast en timme innan passet börjar.
<i>Anvisningar :</i>	Tag din spelargrupp till anvisad plats. Dela ut karaktärer och låt sjuda. Följ scenariots gång och dela med jämna mellanrum ut Handouts. Låt puttra i ca. fem timmar och njut under tiden. Färdigt att avsmakas och bedömas.
<i>För extra styrka :</i>	Tillsätt 1-2 gånger 1½ l Cola och 2 pkt druvsocker.

Resumé

Bakgrund 1

En tidig söndagsmorgon i maj år 1863 föddes en ung pojke i utkanterna av London. Han gavs namnet Robert Thomas O'Leary. Robert växte upp i skuggan av Drottning Viktorias storhetstid i de finare delarna av London. Hans föräldrar, Robert och Mary O'Leary, var av välborgad medelklass och han gick i skola för att lära sig det som läras skall. Vid 23 års ålder var han utbildad ingenjör och träffade i samma veva hans blivande fru, Elizabeth O'Leary född Smith.

De gifte sig och levde lyckliga i åtta år tills dess att Elizabeth blev överkörd av ett tåg som Robert själv ritat och konstruerat. Innan dess hann hon föda fyra barn som efter hennes död blev skickade till fosterhem p.g.a. faderns psykiska tillstånd. Robert, som tog på sig hela skulden för Elizabeths död, blev raskt ivägskickad till Arlington Sanatorial Facility, där han under tre år blev behandlad för grav depression och andra psykologiska olägenheter.

När Robert väl kom ut flyttade han ut till sin faders hus i Cornsley. Fadern hade flyttat dit redan då Robert uppnått 15 års ålder efter det att hans fru, Roberts mor, dött av TBC. Lågligt nog hade hans far tagit livet av sig ett år tidigare och nu hade han ett stort hus på landsbygden där han till sin död levde som pianolärare och vikarierande läkare, precis som hans far hade gjort till dess att han dog. Fjorton år senare följde han sin fars exempel och begick självmord på en enslig äng utanför Cornsley.

Hur det gick för hans barn kan ni läsa på respektive karaktär då dessa klurigt nog är huvudpersonerna i hela historien.

Bakgrund 2

Något mer abstrakt är bakgrunden om familjen O'Leary. År 1663 fick en förfader till Robert O'Leary oväntat besök av en varelse från andra sidan, den fjärde dimensionen. Denna varelse, Oy'Berech, hade blivit utsänd för att hitta en ny port in till jorden för den andra sidan. Denna port skulle utgöras av en själ så stark att den kunde bära tyngden av mörkret från den andra sidan. Så en trevlig söndagsmorgon blev Dr. Oliver O'Leary utsedd av Oy'Berech att bära ondskan till vår dimension. Dr. O'Leary blev naturligtvis något förvånad men levde livet ut och gav sin "gåva" vidare till sin förstfödde son. Han, och ett gäng till av hans ättlingar levde utan några större problem. Tyvärr fick av en händelse Lawrence O'Leary nys om vad hans kropp användes till och tog livet av sig, utan att veta att veta att han överförde problemen till sin förstfödde son Jordan istället. Även han tog livet av sig och den nya porten blev nu Robert O'Leary.

Det som hände Robert var att han fick hjälp av en man i vit kostym som kom från den andra sidan. Den hjälp han fick var en text (typ trollformel) som skulle avhjälpa den förbannelse hans familj hade drabbats av och en vink om att detta skulle göras på en plats med stor anknytning till den andra sidan. Robert tog då med sig den dolk som hans far hade tagit livet av sig med och gick till den heligaste plats i närheten han kände till, Döda Krigares Grav. Där läste han upp texten och hoppades på det bästa. Tyvärr hjälpte inte det och en man från den andra sidan uppenbarade sig för honom. Han sade att Robert inte kunde göra något åt sin börda, varvid Robert tog faderns dolk och körde rätt igenom magen. Han dog och skickade problemen vidare till sin förstfödde son, Robert O'Leary Jr.

Dagboken

Den dagbok som spelarna snabbt kommer hitta innefattar de sista två veckorna i Robert O'Learys liv. Med hjälp av dagboken kommer de fyra spelarna att kunna orientera sig lite i Cornsley och veta vart de skall gå. De händelser som beskrivs i dagboken behöver nödvändigtvis inte vara sanna men det var så som Robert upplevde det. Vad som egentligen hände var att under sin vistelse i Crichton drabbades Robert av ett elakartat virus som säkerligen skulle dödat honom inom den närmaste månaden. Att en så väl använd och bra anpassad kropp för den andra sidans varelser skulle gå till spillo var inte helt väntat och de gjorde en sista ansträngning för att kunna få så mycket kraft ut i världen som möjligt innan han dog. Detta ledde till flera av de händelserna som finns beskrivna i dagboken. Folk blev rädda för honom, kände sig illa till mods tillsammans med honom, barn blev rent av skräckslagna vid åsynen av honom. Hans aura affekterade även materiella saker vilket ledde till att en hel del i hans närhet oförklarligt gick sönder. Ingen kommer naturligtvis erkänna detta, då de bara skulle kunna motivera det med ”*Det kändes så*”.

Detta fenomen kommer även drabba Robert Jr. desto närmare sanningen syskonen kommer i äventyret. Allt eftersom, kommer folk vara ovilliga att släppa in honom i sitt hus och gärna inte prata med honom. Det börjar med lite mindre saker som visar sig i orolighet hos de personer som pratar med honom. Till slutet kommer ingen prata med honom eller vilja komma i närheten av varken honom eller hans syskon. Orsaken till att han också drabbas av detta är att den andra sidan känner att hans vistelse i Cornsley kommer gå snett. Så även Robert Jr. får utstå att bli rejält utnyttjad under sina sista dagar i livet.

Men de händelser som Robert Sr. beskriver i dagboken hände fortfarande i ”verkligheten” och de lämnade vissa spår. Taket läcker fortfarande, Mrs. Poole kommer ihåg händelsen med sin son och fläcken utanför fönstret finns kvar, etc. Men förutom att vara en aptitretare och en guide till Roberts vänner har dagboken egentligen inget syfte.

Ett tips är att läsa dagboken (Handout 2, den tjocka) innan ni fortsätter med att läsa scenariot. Det ger en lite mer sammanhängande bild av vad som hänt...

Vädret

Under hela scenariot kommer det regna i mer eller mindre kvantiteter. Ösregn vanligtvis och duggregn när det är som bäst. En dimma ligger varje morgon över Cornsley, scenariots by, och om de har tur kan det vara uppehåll under tiden de går och handlar mat. Detta för att få lite mer stämning i äventyret och hindra dem för att springa runt i stan som skrämda kycklingar.

Cornsley

Handlingen i scenariot utspelar sig i det lilla samhället Cornsley på Englands östkust, en regnig vår 1911. Staden, om den nu kan kallas så, ligger ca. 4 mil öster om York och har ett invånarantal på ca. 600 personer tillsammans med de närliggande gårdarna. Staden är en typisk engelsk småstad där alla känner alla och där ryktena sprids fortare än vinden själv. ”Stadskärnan” utgörs av ett tjugotal mindre trähus där värdshuset/puben, skräddaren, kyrkan, slakteriet och postkontoret utgör centrum. Dessa, tillsammans med några få andra hus, ligger vid stadens torg där det varje lördag morgon är marknad för byns invånare. Nedan följer en beskrivning av de platser som finns i staden och som spelarna eventuellt stöter på. Se även bifogad karta.

Värdshuset

Cornsleys mittpunkt och den enda platsen i staden som man kan träffa på mer än tio personer samtidigt är The Sitting Duck Inn, stans värdshus och träffpunkt. Som de flesta andra byggnader i staden har ‘Ankan’ ett par år på nacken och byggt i dåtida anda. Genom två par fönster, ett par på var sida ingången kan man se den ytterst hemtrevliga lilla tavernan sprudla (relativt sett) av liv, när som helst mellan nio på morgonen till åtminstone elva på kvällen, ibland längre.

Nedervåningen består till stor del av den välanvända bardisken bakom vilken Trevor, ägaren till värdshuset, vanligtvis står och torkar glas. Tolv bänkar med tillhörande sex bord står utplacerade runt om i lokalen, alla prydda med vaxljus satta i gamla flaskor och stakar. En mycket hemtrevlig stämning sänker sig direkt över den eller de som äntrar värdshuset och ständig rök från pipor och dåliga ljus bidrar bara till den gemytliga stämningen. Här kan alla få serverat te, ale och en mängd rätter som alla innehåller massor av kål. På övervåningen finns fyra rum, tre till uthyrning för en billig penning till dem som kommer långväga ifrån.

Postkontoret

Det ytterst lilla postkontoret är öppet på måndagar tio till tolv på förmiddagen och består bara av en bastant dör med en lucka i övre delen. Då det väl är öppet sköts det av Mrs. Jones som tar emot de brev och paket som skall skickas till andra delar av landet. Postkontoret ligger vägg i vägg med Ankan.

Kyrkan

Cornsleys kyrka är en ganska stor kyrka jämfört med antalet invånare. Kyrkan, som är relativt nybyggd, är en ganska standard vit kyrka med ett klocktorn där klockan ringer när det är marknad och vid andra tillfällen som byns befolkning behöver samlas. Trots sin storlek är kyrkan inte allt för väl utsmyckad då en del pengar saknades i slutet av byggnationen. Inuti finns ett fåtal målningar på väggen, ett altare, tjugo rader bänkar med plats för lite mer än halva byns befolkning, en talarstol etc. Helt enkelt en ganska standard kyrka.

Här inne finns fader John som vänligt välkomnar dem till kyrkan.

Slakteriet

På nordvästra sidan av torget ligger slakteriet, ett ställe där många sjukdomar spridits från. Utan fönster ut mot något håll och med en sned taklampa med åtta droppande ljus som enda belysning inomhus. Längs väggarna hänger oftast bara ett fåtal nyslaktade djur och lådor med insaltat kött står utplacerade lite var stans i det lilla rummet. Själva slakteriet ligger bakom en dörr mitt emot ingången men där kommer igen annan än Kurt, den smått grisliknande slaktaren som vaktar butiken, in. Rummet där man kommer in i från början är inte mer än fyra gånger fyra meter och en stark lukt av blod, kor och svett blandat gör att inte ens den mest tålige stannar längre än vad ärendet kräver.

Skräddaren

Alldeles bredvid The Duck ligger ett litet fristående hus utan skyltar eller stora fönster. För en person som inte bor i närheten kan det vara svårt att veta att man här kan hitta Earl, ”Bugs” allmänt kallad, stadens skräddare och gnällspik. På nedervåningen i huset tar han argt emot alla besökare som gjort sönder sina gamla kläder eller behöver nya av något slag.

Det rum som utgör skrädderiet är i stort sett tomt, sänar som på ett bord, en stol och ett femtiotal små lådor som står längs med väggarna.

Affären

Bakom Ankan ligger Cornsley Inventories, det enda stället man kan köpa allt annat som man inte kan köpa någon annan stans i Cornsley. Spik, tvål, buteljer, virke, arbetsredskap, You name it, det finns här. Affären i sig består i stort sett bara av ett litet rum med en två dörrar och en disk. När någon ringer i klockan som står på disken kommer Michael ut genom dörren på motsatta sidan ingången som leder till lagret. Där kan man sedan köpa precis vad man vill för billiga priser.

Bageriet

Precis bakom kyrkan ligger Stan’s Bakery, ett litet bageri som även innefattar en liten affär. Affären är ett litet rum med lådor uppställda längs väggarna och golvet fullt med mjöl. Här finns de vanliga bröden och ibland också Stan själv som säljer dem.

Döda Krigares Grav

En halvtimmes gångväg utanför Cornsley ligger Döda Krigares Grav. Det var här många kelter begravde sina döda och det är en plats med stor anknytning till den andra sidan. Själva platsen är bara en stor cirkelformad gräsmatta som ligger i änden av en liten stig. Hit kommer ofta människor för att tänka över sitt liv och det är en av de mest rofyllda platserna i hela England.

Personer i Cornsley

Den vanlige Cornsleymannen är ca. 170 lång, mörkt hår, bruna ögon och klädd i kraftiga kläder. Han arbetar med någon form av jordbruk och bor utanför byns kärna, på en gård eller i ett litet eget hus. De flesta av Cornsleys kvinnor är hemmafruar som har fullt upp med att sköta, föda och ge föda till barn. Vanligtvis klädda i enkla klänningar eller långa kjolar med lämplig överdel.

Då de fyra syskonen först visar sig nere i byn kommer många vara väldigt nyfikna med vad det är mystiska stroppar som kommit till byn. Viskningar, folk pekar, misstänksamma blickar etc. kommer bli det första de upplever på Cornsleys gator. Men efter en halv dag eller så har ryktet spridit sig att de är Robert O'Learys barn vilket innebär att stämningen och bemötandet genast blir bättre.

De flesta i Cornsley är väldigt trevliga och intresserade av vad de fyra har att säga även om den intellektuella nivån inte är på topp. Den vanliga jargongen kommer att vara :

- * Personen presenterar sig.
- * Undrar om Robert Jr. är släkt med Robert Sr.
- * Tycker att Robert Jr. är lik sin far.
- * Beklagar sorgen.
- * Berättar att Robert var en trevlig man och att alla tyckte om honom.
- * Frågar lite om varför de fyra är där och vad de sysslar med vanligtvis.
- * Ber dem komma in på en kopp te någon dag.
- * Säger adjö.

Nedan följer en beskrivning på de specifika personer som syskonen kan komma att uppsöka eller träffa efter att ha läst dagboken eller av någon annan anledning.

William Ellis, 30 år

Detta är representanten från Stanford & Floyd som kommer och möter de fyra uppe vid huset klockan två första dagen. Han är ganska kort, rödhårig och inte direkt smal. På sig har han en billig kostym och i handen sin svarta portfölj. Han har ingen direkt lust att prata eller hjälpa spelarna med något så han avlägsnar sig gärna så fort han kan. Han är i och för sig så tafatt och blyg så att han hänger med spelarna på vad som helst om de skulle vilja det.

När han kommer till huset kommer han gå igenom vad de har ärvt. Dvs. : Huset, 200 pund insatta på Bank of England och samtliga saker i huset. Han kan om de verkligen vill även säga att deras far begick självmord, men det håller han för sig själv om det går. Hans uppgift är att hjälpa spelarna så gott han kan. Om de inte speciellt ber honom, säger han att han skall på en affärsresa till York (fast egentligen skall han hälsa på sin kusin) och går så fort han kan därifrån. Han hälsar att han kommer tillbaka om tre dagar för att hjälpa dem.

Robert O'Leary Sr. (avliden)

När Robert O'Leary kom till Cornsley blev han genast väl omtyckt då hans far hade varit en av byns stora personligheter och alla hoppades på att Robert skulle vara likadan. Robert var både till utseende och sätt mycket lik sin far så efter någon månad eller två var allt som vanligt igen i Cornsley. När det kom fram att Robert var skicklig som pianospelare och att han hade en hel del kunskaper i medicin, så hade han plötsligt fått ett arbete också. Några dagar i veckan hade han pianolektion med barnen i de två ”överklass”-familjerna Livendale och Poole

och när någon blev sjuk fick han ta sin lilla väska och skynda dit om inte doktorn från York var i närheten.

Eftersom Robert var läs- och skrivkunnig var det många som kom upp till hans stora hus för att få brev lästa eller skrivna, för att låna böcker eller bara för att prata. Så på ett år hade Robert lärt känna i stort sett hela byn.

Alla tyckte om Robert. Han var givmild, trevlig, charmerande och intelligent, vilket ledde till att många ogifta döttrar ville gifta sig med honom. Men Robert hade inte glömt sin fru och många unga flickor fick nöja sig med grannpojken istället.

Under hela äventyret kommer det inte vara någon som pratar illa om Robert, bortsett från "Bugs" (se nedan) möjligtvis, och spelarna kommer känna att alla verkligen är ledsna för att Robert gick bort. Ingen utom Thomas vet däremot att han tog livet av sig.

Thomas Dewey, 44 år

Thomas var Roberts närmaste vän, han som visste flest hemligheter om honom och det var han som hittade honom på en äng blödandes och med konstiga brännmärken i handflatorna.

Thomas bor i ett ganska stort och välmöblerat hus bredvid bageriet tillsammans med sin fru, Susan Dewey. Han sköter mycket utav de saker som den vanlige Cornsleybon inte skulle klarat av. Han hjälper folk med juridiska problem, sköter handel då olika saker måste tas in till byn utifrån (speciella redskap, svåråtkomligt byggmaterial etc.) och så vidare. Precis som Robert är han en mångsysslare och det var på den vägen de träffades. Tillsammans med familjerna Livendale och Poole så utgjorde de två den "intellektuella" skaran i Cornsley och det var kanske inte så konstigt att Robert och Thomas blev goda vänner.

Tidigare jobbade Thomas med handel i York men tröttnade och hamnade i Cornsley av en slump.

Thomas är en ganska lång och tanig person, till skillnad från de flesta karlar i Cornsley, med mörkt hår och lite finare kläder. Han kan berätta i stort sett allt om Robert Sr. som står i hela det här häftet och kanske lite till. Dock så kommer han inte hem från sin semester i Wales förrän dagen efter det att Mannen i vit kostym hälsat på de fyra (se Händelser).

Värt att notera är att Thomas har varit uppe i Roberts hus och slängt ut gammal mat, tömt baljan i vardagsrummet etc. Det är därför det är ganska välstädat i huset. Men spelarna kommer säkert att tycka det är väldigt mystiskt då det inte finns en gnutta mat i huset och de måste tömma baljan varannan dag (se Huset).

Mötet med Thomas finns beskrivet som en speciell händelse (3).

Susan Dewey, 38 år

Detta är Thomas fru och mor till hans ettåriga son. Hon håller sig för det mesta i bakgrunden och är den enda som kommer att vara hemma hos familjen Dewey när de hälsar på. Hon vet inte mycket mer om Robert än den vanlige Cornsleybon då Thomas och Robert normalt sett träffades i Roberts hus. Ganska blyg och säger inte mycket mer än vad hon behöver, Hon upplyser syskonen att Thomas är på vandring i Wales och kommer tillbaka idag, i morgon eller i övermorgon, beroende på när de frågar.

Michael Collins, 42 år

Med ett stort leende på läpparna tar Michael emot dem som vill handla i hans affär. Han vet hur man fixar det mesta och har tidigare varit byggmästare i York. Han pratar glatt om lite vad

som helst och verkar ha något att säga om det mesta. Han vet inte mycket mer än de flesta andra i byn om Robert.

Bonden Pole, 64 år

På sin gård utanför Cornsley bor Bonden Pole och förser Cornsley med stora mängder mjölk. Han var tills för ett år sedan väldigt rik tills det att hans kor smittades av en mystisk sjukdom och dog. Med sina åtta söner och fem döttrar driver han gården som börjar repa sig efter tragedin året innan. Han ses av de flesta som ganska vresig men har egentligen ett hjärta av guld. Han kände knappt Robert alls och kan knappast ge spelarna någon vettig information. Kort, senig och med ett elakt grin på läpparna som alltid mumlar och fräser åt alla möjliga olika saker.

Jonathan Livendale, 56 år

En före detta bankman som efter att han tjänat en bra hacka bosatt sig i Cornsley för att komma ifrån stressen och sitt magsår i London. Rejält rund om magen oftast iförd grå kostym med en guldklocka hängandes ur bröstfickan. Tillsammans med sin fru ligger han hemma och läser böcker, målar och dricker te. Han är en helylle engelsman med bred mustasch och grånat hår.

Han kände Robert ganska bra och är förvånad över att han aldrig nämnt att han hade barn. Han kan berätta om de händelser som Robert råkade ut för och säga vilken rädsla han kände för Robert de sista dagarna av hans liv. Han är mycket intresserad av vad som hände Robert och vill gärna att de fyra syskonen kommer och berättar om de kommer på något.

Louise Livendale, 48 år

Precis som man en gedigen engelsk kvinna vars främsta nöjen är att prata strunt och dricka te. Hon vet egentligen ingenting om någonting men pratar gärna om vädret och hur fina hennes blommor i trädgården har blivit, vilka hon inte ens har planterat eller skött själv. Vanligtvis klädd i en relativt elegant klänning och med en stor hatt på huvudet när hon vistas utomhus. Hon trivs egentligen inte särskilt bra i Cornsley men vill göra allt för att hennes man skall få det bra.

Trevor O'Malley, 48 år

The Sitting Ducks glade ägare, alltid bakom bardisken med en öl i bredvid. Han har av förståeliga skäl fått smärre alkoholproblem och hans äktenskap håller på att rasa samman. Men trots allt så är han alltid glad över att se nya ansiktet och servera mer öl. Med sitt förkläde, sitt stora skägg, stora mage och dova stämma utgör han en av grundpelarna i Cornsley. Han kände inte Robert särskilt väl men även Trevor tyckte att han var en trevlig prick.

Ursula O'Malley, 49 år

Lika stor som maken sin och med hår ned till midjan. Ursula är väldigt manlig och dricker nästan lika mycket öl som sin man. Med ett ansikte värre än Pomperipossas och sin enorma barm ger hon ett ganska löjligt intryck för en stadsbo. Hon kan dock vara ganska trevlig och bjuder, trots sin makes sura min, på öl om det är henne de frågar om beställningen. Hon kände dock inte Robert alls men tyckte att han verkade intelligent och trevlig.

Mrs. Jones, 56 år

En smått menlös människa som inte har någon koll på vad som händer i Cornsley. Hon bor vanligtvis i York men sköter posten åt Cornsley och några närliggande byar. Grått hår i tofs, grå klänning och har inte en aning om vem Robert O'Leary är eller var.

"Bugs" - Earl McInley, 92 år

Cornsleys äldste och definitivt gnetigaste gamle gubbe arbetar som skräddare trots att han knappt kan se dörren till affären. Han klagar på allt och alla men syr ganska snygga kläder. Han påminner alla att han varit skräddare i den här byn i sjuttio år och ingen liten snorunge skall komma att säga att han är för gammal. Han är för övrigt helt senil och det mesta av det han säger är helt oförståeligt.

Mrs. Olivia Poole, 46 år

Änka till Gregory Poole som dog under ett bankrån för tio år sedan. Mrs. Poole bodde tidigare i Birmingham men när hennes man dog ärvde hon en hel del och flyttade till ett lugnt ställe där hon kunde ägna sig till att beklaga sig över allt och inget. Hon kände Robert ganska väl och hon var ganska ofta uppe hos honom för att låna böcker eller för att få pianolektioner. Hon har även en son, Anthony, som föddes fem månader efter faderns död. Hon är helt hopplös när det gäller positivt tänkande och man blir lätt deprimerad när man lyssnar på hennes gnat och tjat om väder, sin man, att teet är kallt och så vidare.

Anthony Poole, 10 år

En feg liten stackare som bara sitter hemma med sin mamma och gör mest ingenting. Kan inte ens spela piano då hans lärare gick och dog. Säger inte ett ord innan han frågat sin mamma.

Fader John, 58 år

När byns präst avled för ett halvår sedan trädde Fader John in som en räddare i nöden. Han var på genomresa i Cornsley under den veckan, på väg mot Edinburgh för att där delta i ett seminarium. I sin hemstad Lwellyn hade han precis lämnat över sin tjänst till sin lärling Mark för att missionera i Östasien. Men när han såg hur Cornsley led över sin prästs död så insåg han att de behövde honom mer.

Fader John är annars en ganska vanlig präst. Trevlig, snäll, moraliserande och flintskallig.

Stan, 32

Byns bagare och pajas. Han är inte vidare smart och inte särskilt rolig att umgås med men han bakar byns bästa bröd. Vilket kanske kan bero på att han är byns enda bagare. Stor, rund och dum. Kände inte Robert alls men det verkade som om han var "lite lustig med sina böcker och fina ord." Hittebarn uppfostrad av numera avlidne fader Richard.

Kurt Lancaster, 39 år

En otrevlig syn i en otrevlig miljö. När man kliver in i ovan nämnda slakteri får man snabbt syn på den ännu otrevligare butiksföreståndaren. Med sina 300 pund och en rejäl puckelrygg står Kurt bokstavligt talat och vaktar sitt kött. Fulare människa är svårare att få tag på och det enda han pratar om är hur man skall slakta djur och vilka bitar som är godast. Det ryktas att hans mor var en gris, men det är det få som tror på. I själva verket var det fadern.

Huset

På en höjd drygt tre hundra meter från byns torg ligger Robert O'Learys, numera arvingarnas, stora hus. Precis som resten av byn är det byggt runt 1850 men tyvärr inte så välvårdat efter det. Huset går i mörkrött och brunt med ett svart plåttak. Det ser egentligen ut som ett ganska pråligt 2-planshus fast bra mycket större än de flesta andra hus i trakten. Fönstren är alla trekantiga med de två räta vinklarna längst ned som rundar av i en spets längst upp (typ pistolkula) och samtliga har fönsterluckor som står öppna.

Huset är beläget på en ganska liten men hög kulle vilket ger en väldigt bra utsikt över bygden. I klart väder (vilket det aldrig är i detta scenariot) kan man se ända bort till nästa by med kikare. På en liten stig kan man ta sig ned till byn och hamnar då strax utanför torget.

Trädgården består av den gräsmatta som sträcker sig ca. 20 m på varje sida av huset och slutar i en brant på alla sidor. På högra sidan av huset, sett från ingången, finns även två stora ekar med en liten soffa placerad mitt i mellan dem. På baksidan finns också ett litet skjul som står precis på kanten av trädgården, vid kanten av branten.

Inuti huset är det fint inrett men dock lite slitet. Golvet utgörs av trägolv i björk och även väggarna har träpaneler ca. en meter höga. Bord och stolar går i tidig 1800-tals anda och gjorda av mahogny eller björk (biedermeiermodet). Enkla, stilrena och eleganta möbler som är smala och lätta. Ingenting är direkt pråligt utan praktiskt och nätt. De få fotogenlampor som finns i huset (4 st., samtliga utställda i vardagsrummet) är även de ganska enkla men ända eleganta. I hela huset finns tavlor, samtliga med vackra landskapsmotiv. Husets inredning är i sig mycket fin men huset själv skulle behöva renoveras lite. Läckor, fuktfläckar och liknande är inte ovanligt i huset och golvet samt trappan knarrar rejält då man går på det.

Huset består av femton rum som finns markerade på en separat karta som följer med scenariot:

1. Hall

Innanför ytterdörren finns hallen som endast innehåller en stor klädhängare till vänster. På klädhängaren hänger en smått sliten överrock och ett regnställ.

2. Klädkammare

Här inne finns en mängd olika ytterkläder, skor, paraplyer och även en del finkläder (smoking, kostym etc.) som hänger i stora tygfodral. Kläderna varierar från överklassplagg till vandringskläder och arbetskläder. Här finns även regnställ som de kan låna för att gå ut i ösregnet. Här finns även stormlyktor som de fyra spelarna kan använda i regnet.

3. Gästrum 1

Det första gästrummet är inrett med en säng som står vid borten änden av ingången med ett nattygsbord bredvid. I nattygsbordet finns bara en bibel och en del damm. Ett skrivbord med enbart en ljustake på, står på vänster sida av ingången. Vid de två fönstren som vetter åt väster står ett bord med ytterligare en ljustake på, samt två stolar.

4. Foajé

Ett av de vackraste rummen i huset är foajén med ett gigantiskt fönster med utsikt över byn och en stor ljuskrona av mörk mahogny i taket. Taket är delat i små fyrkanter ca. 0,5*0,5 m stora i vilka det finns små målningar av träd, buskar och andra naturbilder. Rummet är i stort

sett tomt undantaget några prydnadsbord i alm med marmorskiva som står i de två hörnen av rummet och två bredvid ingången till matsalen. På borden står tomma vaser.

5. Matsal

Under ett högt valv träder man in i den stora matsalen som precis som resten av huset har stora tavlor längs väggarna och ett utsmyckat tak med olika ornament i trä. Matsalen bepryds enbart av ett stort bord med plats för ca. 20 personer och tillhörande stolar. Över bordet ligger en stor duk och i ena änden av bordet är det dukat för en person.

6. Kök

Köket är ett regelrätt arbetskök och inte alls så fint som resten av rummen i huset. Stora arbetsbänkar och flera ugnar och spisar utgör samtligt möblemang. Köket är från början avsett för kocken och pigorna att laga mat i och inte alls för en ensam person som i Robert Srs. fall. Överallt finns skåp med olika matlagingsredskap och silverskålar, fina tallrikar, kristallglas, silverfat, silverbestick etc. som skulle användas i matsalen.

7. Bibliotek/arbetsrum

I detta rum finns hundra- eller rent av tusentals böcker ställda i bokhyllor som står längs med samtliga väggar i hela rummet. Rummet är helt mörkt då man först träder in i det men ett tiotal kandelabrar och ljushållare finns utsatta runt om i rummet. Här finns böcker från hela världen och om allt mellan himmel och jord. Mitt i rummet står ett kolossalt skrivbord i mahogny med fem lådor och en stor stol bredvid. På skrivbordet ligger dagboken, ett bläckdon, en fjäderpenna, en brevstämpel med tillhörande lack och en liten hylla för att lägga papper i. Om de letar igenom lådorna i skrivbordet kommer det i en låda hitta en laddad pistol, i en annan brevpapper, kuvert etc. och i en tredje en extra penna, ett extra bläckdon, några kartor över Cornsley och en handfull noter (på papper). De två övriga är tomma.

För övrigt finns det ett litet läsbord med Kiplings bok Högländsbilder på och med två fåtöljer bredvid. Det är ganska viktigt att du verkligen ser till att spelarna får tag i dagboken, annars kan det bli lite svårt...

8. Skafferiet

Genom en liten dörr i köket kan man komma i skafferiet. I skafferiet finns bara några burkar konserverad frukt (plommon, päron, majs etc.) och lådan med stearinljus som beskrivs i dagboken. Resten av de många hyllorna är tomma.

9. Övre hall

I den övre hallen finns bara två små bord längs väggarna med små grekiska statyer på. Tre dörrar leder in till Roberts sovrum, badrummet respektive vardagsrummet. Här finns även en lucka som leder till vinden.

10. Roberts sovrum

Den största möbelen i detta rum är Robert Srs. otroligt stora säng som går i en stil som inte alls passar in i resten av husets möblemang. Med gobelänger, sidenlakan och mycket utsmyckade träpaneler står den i borte ändan av rummet. Förutom sängen finns där ett mindre skrivbord rakt fram från ingången och en skärm för ombyte. En vask står i ena hörnet bredvid sängen och fyra dörrar leder in till små garderober (14).

11. Vardagsrummet

Det största rummet i huset är vardagsrummet. Hela rummet är på dagen väldigt upplyst från de tolv fönster som finns och rummet är ganska sparsamt möblerat för att vara så stort. Till höger om dörren i rummets västra hörn står en magnifik svart flygel och en pianostol med rött sidenöverdrag. I mitten av rummet finns tre stycken soffor och en fåtölj ståendes i ring med ett bord placerat mellan dem så att alla kan se ut genom fönstren på den långa väggen förutom den som sitter i fåtöljen. Ett tiotal stolar och tre bord står längs södra och västra väggen som kan sättas ut när det är gäster i huset. Precis till höger om dörren finns även en större öppen spis i vitmålad sten med några få förkolnade vedträn i den. På den öppna spisen står en sjuarmad ljusstake och ovanför finns en stor tavla som föreställer ett landskap som ser snarlikt ut det som kan ses genom fönstren åt väster.

Precis innanför dörren står även en balja halvfyllt med vatten som det droppar ned vatten i från taket.

12. Gästrum 2

Det andra gästrummet ser väldigt likt ut det andra, bortsett från att det är något större och har några fönster mer. Skillnaden är att det här finns en barnsäng och två stora garderober (14).

13. Sällskapsrum

I detta rum finns ett otal tavlor uppsatta på väggarna. Över trettio tavlor finns i rummet och dessutom ett antal små bord med olika konstverk på. Samtliga av tavlorna, utan undantag, är landskapsbilder vilket får en något lustig effekt på betraktaren. I mitten av rummet finns fyra fåtöljer placerade som en kvadrat med ett litet runt bord mellan dem. I mitten av norra väggen finns också ett stort träskåp där en mängd olika whiskeysorter, portvin, sherry, cognac etc. Tillräckligt mycket för att supa en elefant under bordet. Detta rummet var egentligen avsett för herrar och det var här som Robert och Thomas ofta satt och drack whiskey och pratade.

14. Garderober

I Thomas garderob finns en hel uppsättning kläder, inkluderandes underkläder, tjocka tröjor, grova byxor, finare byxor, smokingbyxor, skjortor, kavajer, en smoking etc. etc. En hel del massa kläder med andra ord.

I den vänstra av garderoberna (sett från kartan) i Gästrum 2 finns absolut ingenting. Men den andra garderoben är låst med en nyckel som finns i samma skåp som whiskeyn och cognacen i sällskapsrummet. När spelarna brutit sig in eller hittat nyckeln kommer de där i hitta : Ett fotoalbum från det att Robert fortfarande hade en fru, fyra barn och ett hus London, en tavla på Robert och ståendes vid ett fint lokomotiv från samma tid samt två hundra pund instoppade i en skokartong.

15. Badrum

Det ganska stora badrummet består av två vaskar, ett ganska skitet badkar, ett torrklosett som går genom ett rör ut på baksidan, en spis för att värma vatten och lite sådant som brukar vara i ett badrum. T.ex. rakkniv, rakskum, rakborste, rakvatten, tandborste, sax, tvål, två morfinsprutor (OBS! Detta var inte särskilt ovanligt på landet), kam, saltat vatten, hudsalva, samt ett spegelskåp som allt det där förvaras i.

Vinden

Med största sannolikhet kommer spelarna någon gång under äventyret leta sig upp på vinden. Luckan till vinden finns i den övre hallen och stegen som kommer ned kan eventuellt slå ned någon stackare nedför trappan om de tittar på. Väl på vinden kommer spelarna inte hitta någonting förutom en massa mörker och en stor pöl ca. 5 m längre fram där de kommer upp. Träet som ligger under vatten är murket och ruttet, vilket gör att en person som försöker gå där kommer trilla rakt ned i baljan fyra meter längre ned. Om någon av spelarna har fått Handout 4 så kommer de även finna en dolk (se Händelser) ligga i pölen. OBS! Det finns INTE någon källare, hur mycket spelarna än vill det.

Skjulet

Ute i trädgården finns även ett litet skjul där Robert förvarade sina verktyg och allt det där andra som brukar finnas i ett mystiskt skjul i trädgården. Här kan spelarna hitta spik, hammare, tång, olika flaskor med unkna vätskor, råttgift etc. Skjulet i sig är ett ganska fallfärdigt hopplock av diverse plankor.

Utanför huset finns även en brunn där spelarna kan hämta vatten att koka te i eller för att ha till att tvätta sig på morgnarna.

Något som är viktigt att poängtera är att Thomas har varit uppe i huset någon gång i veckan för att städa och se till så att huset inte förfaller helt. Efter ett år bör det ha samlats en hel del damm, men i huset är det ganska rent. Detta vet inte spelarna om, vilket kan te sig lite mystiskt för dem. Det är även därför det inte finns någon ruttet mat i huset och dörren är öppen när de kommer.

Baljan

I vardagsrummet står även en balja i vilken det ständigt droppar ned vatten från taket. Även denna balja har Thomas tömt två gånger i veckan så att det inte skulle rinna över. Nu när det regnar så mycket, kommer baljan dock att fyllas på en dag, d.v.s. en halv dag efter det att spelarna anlät.

Mannen (1)

En av de viktigaste personerna i detta äventyr är den mystiske mannen i vit kostym som omnämns ett flertal gånger i dagboken. Denna man är en avkomma från ett av de otaliga, outtalbara monster som kommer från andra sidan och han är utvisad till vår dimension. För ett tusental år sedan var Soy'Marid, som mannens riktiga namn är, ett med den andra delen av sin själ som en typisk sådan där äcklig varelse. Men genom en strid delades varelsens själ i två bitar, en ond och en god, och Soy'Marid slungades ut från den fjärde dimensionen av sin tvillingsjäl, den onda delen. Eftersom det inte fanns alltför mycket gott i varelsen som han kom ifrån är Soy'Marid ganska klen jämfört med sina likar och har inte ens lyckats ta sig hem på tusen år. Han ser ut som beskrivet i dagboken och bär på en käpp av vad som ser ut att vara glas. Se även under *Händelser*.

Action!

Historien börjar då de fyra kommit fram till huset. Samantha, Jack och Thomas kommer ungefär samtidigt och Robert Jr. ca 5 min efter. Dörren är upplåst av Thomas fru efter det att Thomas fått ett brev från S&F. När de traskat igenom huset och letat lite så kommer det knacka på dörren. Klockan är då 2 p.m. och utanför står mannen från S&F. Han presenterar sig och frågar om det finns någon plats att sitta på för dem. När de slagit sig ned går han igenom de saker han skall och tar sedan så fort han kan avsked av syskonen. Syskonen går igenom huset ytterligare, hittar dagboken i arbetsrummet och läser igenom den.

Nästföljande timme (d.v.s. 5-10 timmar i scenariot) består av att de fyra traskar runt i huset och nere i Cornsley. De kommer prata med lite folk nämnda i dagboken och upptäcka de hemligheter som huset har. När de tröttnat lite, eller då en timme gått, har det mörknat och de går antagligen och lägger sig. När de gjort det så gå till *Händelse 1 - Dolken*.

Nästa dag (ca. 1½ timme speltid) består av mer traskande och tjötande med massa folk och vad de nu kan hitta på. Senare under kvällen då det mörknat kommer mannen i vit kostym att hälsa på dem (*Händelse 2*). Sedan tjötar de mer och går sedan och lägger sig. Thomas har under natten en dröm och får Handout 5.

Nästa dag fördriver de tiden på det sätt de vill tills dess att klockan är ca. 5 p.m. (ca. 1 timme speltid). Då kommer Thomas upp och pratar med dem då han kommit hem från sin semester i Wales. Han berättar vad han kan och går sedan hem och äter. Syskonen och Thomas träffas senare då det blivit mörkt och går till *Döda Krigares Grav*. Sedan kommer *Slutet* och sedan är det slut.

Det bör då ha gått fem timmar. Anpassa dödtiden (?) så att det hamnar runt 5h, vilket är scenariots egentliga speltid.

Händelser

Under tiden av scenariot kommer Robert att utvecklas till en mycket mer skräckfylld och ogästvänlig person. Hans beteende kommer fortfarande vara normalt, men stegvis kommer de andra spelarna att märka av hans onda aura. Det börjar med hans onda blickar, som kyler kroppen som is och fortsätter sedan med att saker kommer att börja gå sönder i hans närhet. Rummet där han sover luktar illa, kackerlackor finns alltid i hans närhet och maten ruttar som han tagit i. Kom dock ihåg att detta skall ske stegvis under äventyret och kanske inge de andra spelarna att han bär på något ont. Även andra människor kommer märka av detta och efter ett tag blir folk mer och mer illvilligt inställda till de fyra syskonen.

Nedan följer de tre händelser som ger en liten vändning i äventyret men naturligtvis kan du även hitta på egna små cthulhiga saker som kan få spelarna att känna sig illa till mods.

1 - Dolken

Första natten eller möjligtvis andra kommer Samantha att ha en något mystisk dröm (Handout 3). Drömmen är framkallad av Soy'Marid för att leda de fyra till den rätta utvägen. I drömmen får Samantha en vägledning till stället där dolken som Robert Sr. tog livet av sig med finns. När, eller om, de fyra letar upp dolken kommer den finnas på det ställe som drömmen visade. Kniven har ett långt blad med mystiska symboler inristade, ifyllda med svart färg. Själva bladet är ca. 30 cm. Symbolerna ser ut ungefär som gamla runor men mycket mer snirklade och ibland hopbundna med varandra. Nedanför bladet sitter handtaget som verkar vara avsett för två händer då det är nästan lika långt som bladet. Materialet som handtaget är gjort i är någon form av svart sten och även detta har dessa inskriptioner men i stället för att vara inristade är de utskurna ur stenen.

Thomas kan även säga att de inskriptioner som finns på kniven är de han fann inbrända i Roberts handflator då han hittade honom (se Händelse 3). Om spelarna av någon anledning inte hittar dolken kommer Thomas ha den med sig när de träffar honom.

2 - Mannen (2)

Vid skymning den andra kvällen kommer det knacka på dörren till huset, någon gång då de är där. När de öppnar, ser de utanför mannen i vit kostym som tidigare är beskriven. Även om det ösregnar ute är han helt torr och ber lågmält att få komma in. Han går direkt och sitter sig ned i soffan i vardagsrummet och gör en gest åt de andra för att sätta sig ned.

Nedanför finns en snabb version av vad han säger och det som ni måste ta med för att få spelarna att förstå allting :

”Ni har säkert undrat över vem jag är. Jag kan inte berätta särskilt mycket av det, då ni knappast skulle förstå det. Det jag kan säga är att jag är ett sändebud från en sida av denna värld som ni aldrig har sett. Jag är indirekt ansvarig för Er fars död och jag ber inte om någon sympati från Er. Men jag har kommit för att hjälpa Er.

Er familj är satt under en förbannelse från min bror och våra förfäder. Ni, eller rättare sagt Du (pekar på Robert Jr.), är utsedd som en port från min värld till Er. Det är en svåra börda att bära och flera inom Er släkt, där ibland Er far, har försökt att komma ifrån det. vilket inte har lyckats. Men det finns hopp. Det sätt som Du, Robert Thomas O'Leary, kan undvika ditt öde, kan jag dock inte säga. Det är upp till dig att försöka och själv finna, om du vågar ge dig hän åt det. Mer kan jag inte säga.”

Om spelarna någon gång under eller efter hans tal visar stark tveksamhet till det hela kommer han räcka den personen sin stav och säga till honom eller henne att vidröra staven. Om de gör

det så ramlar de ihop var de står eller sitter och får läsa Handout 4. Efter det lär det inte vara någon som protesterar.

Att försöka skada eller döda honom gör inte heller så mycket nytta. Den person som försöker sig på detta kommer absorberas av hans kropp och även de få läsa Handout 4. Han eller hon poppar sedan ut på andra sidan i samma fart som han/hon kom in.

När han fått säga vad han vill, önskar han först Robert och sedan de andra tre lycka till och går ut genom dörren. Om de skulle komma på att öppna dörren efteråt, är han naturligtvis försvunnen.

3 - Thomas

Strax efter fem den tredje dagen kommer Thomas hem och får reda på att de fyra barnen till Robert har sökt honom. (Om de inte har sagt vilka de är så lär de väl gå ned till honom efter ett tag). Han tar snabbt på sig sina kläder och går upp till Roberts gamla hus och knackar på. När han presenterat sig och spelarna fått fråga honom om alla de saker de vill, kommer säkert frågan om hur fadern dog att komma upp. Om inte, så berättar han det ändå.

Han berättar om hur han såg Robert komma springande genom staden med en kniv i handen och något papper i den andra. Han tog snabbt på sig sina kläder och sprang efter honom, men på behörigt avstånd så att Robert inte skulle upptäcka honom. När Robert sprungit ett tag, tröttnade han och började gå istället. Han gick i en dryg halvtimme tills dess att han kom fram till Döda Krigares Grav, en stillsam plats utanför Cornsley. Thomas hade då blivit väldigt trött och halkat efter några minuter, men han förstod vart Robert var på väg. Då han väl kom fram till platsen var det enda han såg ett starkt ljussken och sedan att Robert föll ihop på marken. Han sprang fram till Robert och såg att en stor dolk stack ut ur magen på honom. I sin hand hade han ett blodigt papper. Innan Robert dog hann han säga en sak : ”Hälsa min son att jag är ledsen”. Sedan dog han.

Thomas drog ut dolken och lade den på sidan av honom. Inbränt i händerna såg han även att Robert fått olika brännmärken som såg ut som symboler. Han letade efter dolken för att se om det var från den, men han hittade den inte i mörkret. I sina armar bar han Robert ända in till staden och till kyrkan där han väckte Fader Richard. Thomas tog papperet som fortfarande låg i Roberts hand och stoppade det i fickan. Dagen efter begravdes Robert.

Han har med sig det papper (Handout 6) som Robert Sr. hade i handen och ger det till någon av de fyra, troligtvis Robert Jr.

Thomas säger att han kan visa dem vart platsen ligger men han måste hem för att äta och prata med sin fru. De bestämmer en tid de skall träffas så möts de senare.

Slutet

När Thomas och de fyra syskonen träffas senare på kvällen har det blivit mörkt och de börjar gå mot Döda Krigares Grav, som ligger ca en halvtimmes gång från Thomas hus. Under tiden de går pratar Thomas lite mer om Robert och vad de brukade göra etc. Han kan berätta i stort sett allt om Robert förutom de mer astrala sakerna som hände Robert. Se till så att de fyra har med sig både papperet som de fick av Thomas och dolken som de hittade. Om de inte tänker på det, kan du säga till Robert att han helt enkelt stoppar de båda artefakterna i fickan.

När de är några minuter från platsen, pekar Thomas och säger att han inte kan gå med dem ända fram. De fyra går vidare till platsen och med allra största sannolikhet så börjar Robert efter ett tag läsa från papperet han fick av Thomas. Till en början händer ingenting men allt eftersom han uttalar fler ord, så börjar luften blixtra och himlen blir helt svart. När han läst hela papperet ser de en smal springa av ljus uppenbara sig mitt framför dem. Den lilla springa som öppnat sig, växer större och större och formar till slut en stor portal av ljus. Ur ljuset kommer en man som ser precis ut som Mannen i vit kostym, men denne man har svart hår och svart kostym. Han talar till Robert och säger :

"Jag trodde Ni hade förstått vid det här laget. Ni kan inte undfly Er förbannelse, det fick Er far erfara. Trodde ni verkligen att en liten stackars besvärjelse skulle hjälpa Er från det här?" Han skrattar. *"Det är ett under att ni kommit så här långt i Era efterforskningar. <Paus> Du kan inte undfly din dom Robert Thomas O'Leary. Lev med det!"*

Vid det här läget kan det hända tre olika saker, vad jag kan komma på. Troligtvis blir det en blandning av två av dem. :

1 - Déja-Vú-slutet

Robert går sin fars väg och sticker dolken i sig. Förbannelsen går då vidare till Jack, den nästfödde. Ge Robert Hand-Out 8 och Jack Handout 9. Jack tar upp kniven och sticker den i sig själv. Ge Jack Handout 8 och Thomas Handout 9. Om det nu skulle gå så långt att Samantha skulle ta livet av sig, ge henne Handout 7, men stryk första meningen. Alla ligger i en hög döda. Slut.

2 - 110m portallöpfung-slutet

Den äldste i familjen slänger sig in i portalen. Ge honom eller henne Handout 7. De som finns kvar klarar sig fint och kan göra vad de vill. The Slut.

3 - Totalt-antiklimax-slutet

Ingen gör någonting och mannen i svart kostym går in i portalen igen. Schlutt.

Ja, dessa slut kommer troligtvis ganska naturligt, och behöver förhoppningsvis inte förklaras.

Slutord

Vad som händer med de överlevande är mindre väsentligt. De hamnar väl antagligen på något sinnessjukhus eller liknade. Det som är väsentligt är att du som spelledare och din spelargrupp har haft roligt och att det var värt att ägna de fem eller mindre timmar som spelet tog. ASF kommer tillbaka med nya och fräscha arrangemang på ett konvent nära er.

*Robert O'Leary's
Dagbok*

May 10 -

Maj 10, 1910

Jag är glad av att få återse mitt kära hem efter alla vedermödor jag utsattes för i Erichton. Dessa dalar och dessa berg har tårt på mina stackars ben och jag längtar så efter att mitt fotbad skall bli färdigt.

Femestrände är knappast något för mig om fotvandring skall vara enda alternativet. Även om Thomas njöt av stunden får han nog åka själv nästa gång. Mitt enda nöje bland dessa Walesare med deras språk, om det nu får kallas så, var att få njuta av deras förbaskat goda ale. Och jag som trodde att allt gott öl kom från Irland.

Dessutom försvann min andra dagbok någonstans bland de Walesiska kullarna när jag äntligen hade fått upp ångan. Idén jag fick med en dagbok var inte alls dum och jag hade verkligen tyckt att det varit roligt att få läsa om strapatserna i Wales

om några år. Jag tror inte att jag varit så trött i hela mitt liv efter den första dagen.

Nej, mitt fotbad kallnar och jag kommer återvända till dig i morgon Kära Dagbok och låter pennan vila tills dess.

Maj 12, 1910

En något mystisk sak hände mig igår kväll. Jag hade handlat kött och potatis nere hos Michael, sett till mina växter och gjort allt det andra som skulle göras när man varit borta en vecka. Men när jag märkte att tiden hade gått och mörkret började falla gick jag och letade efter stearinljus i köksskåpet. Men till min förvåning hittade jag varken stearinljus eller tändstickor i lådan där jag brukar ha dem. I stället låg där en hög med förkolnat slagg. Jag funderade ett tag över att tändstickorna kunde tagit eld och bränt ned ljusen, men jag förkastade den idén då jag såg att lådan var helt oskadd. På det blev ingen dagbok skriven igår. Men mystiskt är det.

Jag kan fortfarande inte komma ifrån min dröm som jag har varje kväll. Alltid samma bro, alltid

samma händelser. Jag försöker att ändra på det genom att föröka släppa taget eller hålla kvar den, men inget hjälper. Jag vaknar ändå alltid efter det att jorden svartnat. Jag undrar om det kan betyda något eller om jag bara håller på att bli galen.

Maj 13, 1910

Idag när jag var nere hos Trevor på Ankan så nämnde han att han sett en man i vit kostym och grånat hår stå uppe vid mitt hus igår när jag var vid Poles gård och hämtade mjölk. Jag kan inte tänka mig någon som jag känner i Cornsley klädd på det viset, så han måste varit utsocknes. Men någonstans i minnet minns jag en liknande person eller bild som jag sett, som liknar den person som Trevor berättade om. Det verkar dessutom bara vara Trevor som sett till mannen.

Regnet har öst ned sedan igår morse och jag har märkt att det läcker genom vardagsrumstaket. För tillfället har jag fått ställa en balja där så att golvet inte förstörs, och jag måste ned till Steven i morgon för att få tag i lite spik och några plankor.

Inte nog med att det ränner främlingar runt om mitt eget hus, jag har dessutom blivit något otroligt fumlig under de senaste dagarna. Bläckdonet har jag välut ut, så jag måste köpa nytt i morgon. Lyckligtvis blev det lite kvar så att det räckte till en sida i kväll också. En lampa har gått sönder i köket, stolen jag sitter på fick sig en törn så att armstödet ramlade av och en rad andra av mina ägodelar har också gått sönder. Allt på bara några dagar. Dessutom råkade jag slå sönder ett ölglas på Ankan rakt över Mrs. Livendale.

Det händer mycket lustigt runt omkring byn för tillfället. Jag hörde också att alla Poles kor hade drabbats av någon mystisk sjukdom. Det kanske inte hade varit så illa att stanna i Wales som Thomas föreslog, så hade jag sluppit den här veckan. Jag längtar efter att få sova.

Maj 14, 1910 (Morgon)

Jag vet inte vad som händer med mig. Solen har precis gått upp och jag sitter fortfarande i nattskjortan. Jag kommer direkt från badrummet där jag gick upp för att tvätta mig. Till min förskräckelse såg jag att vattnet jag tvättat av mitt ansikte och mina händer med hade övergått till svart, svart som natten själv. Vatten som strax efter det att jag hållt upp det varit klart som kristall hade färgats till denna svärta, mörkt som ondskan och döden själv, bara genom att jag tvättat mig i det. Jag vet inte vad det är som händer med mig. Håller jag på att bli galen?

Jag höllde så fort som möjligt ut vattnet genom fönstret för att slippa se det. Jag börjar bli rädd. Bara en gång i mitt liv har jag känt att jag har så dåligt grepp om verkligheten.

Maj 14, 1910 (Kväll)

Jag har lugnat mig lite efter morgonens händelser. Jag har inte kunnat göra något vettigt över huvud taget idag. Det regnar fortfarande och jag har tillbringat dagen försjunken i Kipling och lyssnat på Bach för att få ordning på mitt huvud igen. Läckan i taket finns kvar och jag måste gå ut varannan timme för att tömma baljan. Jag är trött och även om solen inte riktigt gått ned än tänker jag gå och lägga mig.

Maj 15, 1910

En dag har gått precis som alla andra. Regnet fortsätter ösa ned och jag har inte riktigt fått alla ärenden uträttade som jag ville. Jag behöver fortfarande få läckan i taket tätad men jag orkar inte klättra upp på taket för att spika dit något. Inte ens katten orkar gå ut i regnvädret.

Men gårdagens händelse gnager fortfarande i mig och jag kan inte förstå vad det är som försiggår i trakten. Detta är första dagen på en vecka som det inte har hänt något mystiskt i huset eller nere i byn. Jag funderar på att fråga Thomas om han kanske vet vad som är i görningen. Min far berättade om liknande saker som hänt när han var ung men jag har aldrig riktigt funderat över dem tills nu.

Men det får vänta tills i morgon. Stearinljuset börjar komma ned till botten och jag behöver sova

om jag skall orka ordna med resten av de saker jag hade behövt göra idag.

Jag hoppas att det har slutat regna tills i morgon.

Maj 16. 1910

Jag pratade med Thomas idag om det som har hänt den senaste veckan. Han verkade inte riktigt förstå vad jag pratade om och föreslog att jag skulle gå hem och vila. Kanske är det jag som håller på att bli galen? Han hade inte hört talas om någon man i vit kostym och jag vet inte om han trodde mig riktigt när jag nämnde det om vattnet eller stearinljusen.

Jag fick i alla fall köpt spik och några överblivna plankor av Michael nere i affären. Jag skall försöka ordna läckan i taket i morgon. Jag tycker att det läcker mer och mer.

Utterligare en mystisk sak hände efter det jag hade varit hos Thomas. Jag hade pianolektion med unge herr Poole men när han inte kom klockan fyra som bestämt gick jag ned till Mrs. Poole för

att höra om Anthony blivit sjuk. Men hennes enda svar var att han var för rädd för att gå upp till mitt hus. Jag undrade varför men hennes enda svar var att han var rädd.

Syns det på utsidan att jag håller på att bli galen?

Maj 17, 1910

Jag såg mannen i vit kostym idag, eller rättare sagt i natt. Jag gick upp för att dricka ett glas av den sista mjölken jag hade kvar efter att ha haft min vanliga dröm igen. Det var då jag såg någon stå ute i regnet, upplyst enbart av månskenet och stödja sig på en käpp. Det hade regnade lika mycket som det alltid tycks göra nu för tiden och jag tittade ut från köksfönstret utan någon speciell anledning. Det var då jag såg honom. Han stod ett femtiotal meter från huset helt utan skydd från regnet. Trots skyffallet verkade det som han inte blev blöt och hans vita kostym såg ut att lysa upp marken runt honom. Jag granskade honom noga för att kunna se om jag kände igen honom men regnet gjorde att hans ansikte blev suddigt och jag kunde inte urskilja vem det var. Jag gick snabbt ut i regnet med bara min nattskjorta på mig och

tittade på andra sidan där jag sett att han stod men vid det tillfället var han borta.

Kall och blöt skyndade jag mig in igen och bytte skjorta. Det mest mystiska var att jag inte såg någon skymt av månen.

Under hela resten av dagen regnade det och jag höll mig för det mesta inomhus.

Jag kan inte tänka på annat än mannen i kostym, händelserna i byn och det som hänt mig under de senaste dagarna.

Maj 18, 1910

Gud hjälp mig! Vad har jag gjort som gör att alla skryr mig som pesten och saker går sönder så fort jag är i närheten? Barnen vid kyrkan skrek och sprang sin väg när jag gick förbi, Trevor körde ut mig, Poles söner kastade sten på mig på väg upp till mitt hus och jag körde en spik av misstag rakt igenom handen på mig. Ingen vill veta av mig. Är jag ond? Är jag galen? Vad är det som händer med mig?? Det känns som om min själ blivit svart, som om ondskan tagit mitt hjärta.

Det måste ha något att göra med mannen i den vita kostymen att göra, jag måste få tag i honom. Hur mycket jag än skrek vid platsen där han stod, så kom han inte. Jag vet inte vad jag skall göra för att få honom att komma till mig. Ingen, inte ens de som fortfarande vågar prata med mig, vet något om honom. Jag vet inte vad jag skall ta mig till!

Platsen där jag hällde ut det svarta vattnet har blivit till en förkolnad fläck utanför mitt badrumsfönster som om det var syra i det. Kom det från mig? Hjälp mig Gud, min värld störtar samman.

Maj 20, 1910

Jag har hittat vad jag sökt efter hela mitt liv och det är värre än jag hoppats. Åh, ja, jag har funnit det. Inget i världen kunde förbereda mig på vad som väntade. Ingen kan rädda mig nu, ingen kan göra gott för det som är ont. Jag är roten till det onda och jag kommer nu att göra som min far gjorde och hans far före det. Mitt liv är till ända och jag är glad över att jag kom på det innan jag dog av ålderdomssvaghet.

Jag lämnar nu mitt arv efter mig och hoppas att min förstfödde son skall klara sig undan dessa helvetets portar. Jag hoppas att, om han skulle få ärva min förbannelse att han kan finna svar på det som jag sökte under hela mitt liv.

Jag har funnit mitt svar och lämnar tillsammans med det denna värld.

*Den förstfödde sonen av Jordan O'Leary tar nu
farväl av ondskan och livet.*

Jag hoppas på frid i livet efter detta.

Robert O'Leary, 1910

- Handout 1 - Brevet som samtliga spelare får innan scenariot börjar. (4 st.)
Handout 2 - Dagboken
Handout 3 - Drömmen som Samantha har första natten.
Handout 4 - De känslor som någon upplever efter att rört staven som mannen i vit kostym har.
Handout 5 - Robert Jrs. dröm sista natten innan de ger sig iväg på självmordsuppdrag.
Handout 6 - Det papper som Robert får av Thomas, med besvärjelsen på.
Handout 7 - De känslor som Robert Jr. upplever om han slänger sig in i portalen.
Handout 8 - -"- -"- -"- sticker kniven i sig.
Handout 9 - -"- den näst äldste i familjen får när den äldste dör.

Handoutsen står nedan i nummerordning och med eventuell kommentar till dem. Undantaget är H-O 1 och 2 som finns på varje karaktär respektive som separat bilaga. Klipp och lek.

✂

Du vaknar upp mitt i natten av att du kallsvettas och har otäcka drömmar. Du bestämmer dig för att gå upp för att läsa en bok och lugna ner dig. Du tänder lampan som du ställt i ditt rum för att kunna gå iväg till vardagsrummet, där du sätter dig ned med Edgar Allan Poes "Sällsamma Historier" som du hittade i biblioteket tidigare under dagen. På väg in i rummet snubblar du nästan över baljan som vid det här laget är halvfull. Efter att du sett till att inget mer är i vägen för dig, kryper du ned under en filt som du tog med dig till fåtöljen i rummet. Sakta men säkert drömmer du dig bort i din bok under rytmen av det stilla droppandet som uppkommer när det droppar från taket ned i baljan. När du läst ett tjugotal sidor känner du att ögonlocken börjar bli tyngre och tyngre, och efter ett litet tag hör du boken dunska i golvet.

Du vaknar med ett ryck senare av att dina fötter har blivit blöta på grund av att baljan runnit över. Du famlar efter din bok i mörkret för att se till så att den inte blir blöt. När du fått upp den tar du med största försiktighet upp tändstickorna som du har i ditt nattlinne för att tända lampan. Till din förskräckelse ser du att boken som du trott blivit vattenskadad är täckt med en röd vätska som sakta rinner ned för din arm. Med ett snabbt svep över golvet med lampan upptäcker du att du står mitt i ett hav av blod med baljan som enda ö. Sakta simmar du bort mot baljan som ligger och guppar i den röda oceanen. Med dina sista krafter häver du dig upp i baljan, bort från det varma blodet och lukten av ruttet kött. Men på andra sidan kanten ligger något betydligt mjukare än den plåt som du förväntat dig. Mitt framför dig ligger din avlidne far med en stor dolk körd rakt igenom halsen. En jämn ström av unken röd vätska strömmar ut från båda sidorna av halsen där kniven gått igenom och fyller på havet runt omkring dig. Du skriker, men ingen kan höra dig. Ensam i dödens hav.

Du börjar falla sakta ned mot botten. Du känner att ditt huvud slår emot en avsats på vägen och allting blir svart

När du kvicknar till känner du en värkande smärta i tinningen. Sovrumsgolvet är kallt och när du tittar uppåt för att se vad det var du slog i känner du att du blöder i pannan efter att ha träffat nattygsbordet ganska rejält. Du funderar på att gå upp för att ta en av morfinsprutorna i badrummet men bestämmer dig sedan för att somna om. Utan hjälpmedel.

När Samantha sedan vaknar upp på morgonen kommer hon eventuellt undersöka boken hon tagit med sig i drömmen. Den står nere i biblioteket och är täckt med torkat blod. Om hon skulle visa den för sina syskon kommer den antingen att vara ren eller borta.

✂

4

Du känner att din kropp dras in i mörkrets hjärta och slits i tusen bitar. På andra sidan glider din själ in i en värld så fylld av fasa att ditt eget hjärta skriker. Väsen som skapats av ett hat så stark du aldrig skådat välkomnar dig in i fasans dimension. De ler. Leenden som kommer ur något så avskyvärt du aldrig kunnat föreställa dig. Då de närmar sig, dras du ur den världen lika snabbt som du kom in och tittar upp från golvet där du ligger.

✂

5

Åter igen förs du in i din dröm under natten. Samma bro och samma skepnader. Men nu verkar du förstå mer än vad du gjort tidigare. De skepnader som går sakta över bron är ondskan som du, portalen, för över till vår sida av världen. Din kamp för att släppa bron blir mer intensiv desto fler skepnader som vandrar förbi. Men fortfarande verkar din strävan förgäves. Men långt borta vid horisonten, där jorden ligger, ser du en man komma gående i motsatt riktning som de andra. Klädd i en mörk kostym kommer han närmare, och efter en stund ser du att det är din far. Han går i maklig takt framåt på bron, rakt igenom de svarta skepnaderna. När han går förbi dig ser han inte på dig, talar inte till dig. Men han talar ut i tomma intet. Du kan inte riktigt höra vad han säger, men du känner att bron sviktar. Den skakar och gnisslar, som om träet i bron ruttar och faller sönder. En efter en faller de svarta skepnaderna ned i avgrunden allt eftersom bron rasar. Till sist förmultnar de sista träbitarna i din hand och någonstans långt borta hör du att din far har tystnat. De tittar bort mot jorden och ser att den fortfarande är full av ljus och liv. Med glädje i ditt hjärta slänger även du dig ned i avgrunden nedan.

Jag kallar Er, Nattens Gudar.

Tillsammans med Er ropar jag till Natten, till den Täckta Kvinnan.

Jag ropar kväll, jag ropar natt, jag ropar morgon.

För att de har förtrollat mig.

Kraftens Man och Kvinna har förtrollat mig.

Min Gud och min Gudinna gråter för mig.

Jag plågas av smärta på grund av min sjukdom.

Jag kan stå upprätt men inte lägga mig ned.

Varken under natten eller dagen.

De har fyllt min mun med rep.

De har fyllt min mun med gräs.

De har gjort mitt vattens källa torr.

Min glädje är sorg och mitt nöje är bedrövelse.

Vakna ni största av Gudar! Hör min klagan!

Jag ser en bild av mina plågoandar, av de som bundit mig.

Må de Tre Vakterna av Natten bryta deras förtrollning.

Må deras munnar bli vax, deras tungor honung.

Orden som ställt min dom över mig, må de smälta som vax.

Deras knut är bruten!

Deras arbete förstört!

Deras ord fyller öknar och ödemarker.

Enligt Dekretet som Nattens Gudar utfärdat.

Låt det få ett slut.

Du kastar dig handlöst in i portalen och kommer in i en värld fylld av skrik. Du ser figurer men förblindas av de skrik som kommer från alla håll. Det tysta ljudet av att dina trumhinnor sprängs dövar smärtan och får dig att se. Du tittar runt dig och ser varelser stå i ring runt dig som du aldrig i din vildaste fantasi hade kunnat föreställa dig. De närmar sig och sliter din kropp i stycken. Det sista av din godhet försvinner ut i mörkret och din själ är ensam kvar bland monstren. Nej, inte riktigt ensam. Ondskan fyller dig fortfarande och gnager på det sista av dig. Men ondskan och förbannelsen följde med dig in. Du är fri från din börda.

✂-----

En varm känsla som kommer från såret där dolken gått in fyller dig och gör dig lycklig. Den ondskan du haft inom dig flyr ut från handtaget på dolken och ut i luften. Du är fri från din börda och världen runt omkring dig börjar sakta tyna bort. Det som du burit inom dig i över ett år och som din far haft ännu längre har gått ut från din kropp. Men vart? Du försöker skrika men det svartnar och du lägger dig ned för att vila. För alltid.

✂-----

Då du ser din bror ramla ned på marken med dolken i sig, ser du hur hans mun öppnas som en avgrund till jordens centrum. Ur honom kommer en svart blixtn som tränger in i ditt hjärta och fyller dig med mörker och ondskan. Bilder med svarta gestalter som rider på din rygg fyller din sikt och din kropp stelnar som en pinne. Men kraft flödar genom dig. Kraft att föra vidare din brors arv.

Robert Thomas O'Leary Jr.

Födelseår : 1882

Du är det första barnet från familjen O'Leary, en medelklassfamilj i sekelskiftets London. Du föddes 1882 i familjens lilla villa strax utanför storstaden London och växte upp under trygga förhållanden i samma hus som du föddes i. En utav de få saker du kommer ihåg av dina föräldrar är din kärleksfulla mor som under dina första sju levnadsår vårdade dig och även dina syskon ömt. Hur hon såg ut och klädde sig vet du inte särskilt mycket om, men hennes röst och hur väl hon behandlade dig hör och känner du fortfarande under vissa stunder i ditt liv. Din far var ingenjör och ganska välbetald, så Er familj klarade sig bra tills dess att en stor olycka drabbade Er.

Bara några dagar efter det att du fyllt sju år kom inte din mor hem från handelsboden, som bara låg några hundra meter från ditt hus. Du kommer inte ihåg så mycket av händelsen i sig men dess efterverkningar förändrade ditt liv ganska drastiskt. Inte förrän ett tiotal år senare fick du veta att hon hade blivit överkörd utav ett av ett tåg som passerade ett stenkast från ert hus. Detta var även sista gången du såg din far, då han bröt ihop och hamnade på sanatorium och utan möjlighet att kunna uppfostra Er. Du och dina tre syskon Thomas, Jack och Samantha flyttades från fosterhem till fosterhem tills dess att ni en efter en blev bortadopterade, alla utom du.

Från det att du var sju tills dess att du blev femton år vet du att du bodde på ett fosterhem, till en början med dina syskon, senare ensam. De minnen du har från den tiden är bara små glimtar som så ofta blommar upp i dina drömmar. Men de säger ju att man glömmer barndomen. När du vid femton års ålder blivit arbetsduglig blev du utskickad för att ta reda på något eget sätt att försörja dig. Efter ett halvår som småtjuv lyckades du få ett jobb som lastare i hamnen och där har du blivit kvar ända tills dagens datum.

Du har väl alltid varit familjens svarta får, det är du som är harmynt, dum och ful, det var du som inte kunde adopteras bort. Att säga att du var söt som liten är en överdrift, men du såg fortfarande bedårande ut jämfört med nu. En bjässe på nästan två meter som väger dryga 250 pund och med ett ansikte som vid en första blick är hugget ur sten. Ditt skägg och hår är inte klippt på två år och för de som inte vet bättre skulle du kunna vara vilken råbarkad sjöbuse som helst. Och ofta har människor rätt. Du är inte särskilt smart, du har inga pengar och inget annat som folk skulle vilja ha av dig.

Du har åtminstone lyckats bli kapten på ett mindre lastfartyg som fraktar kol ned till Dover. Om det nu är värt någonting att vara kapten. Du arbetar alltid och redan nu är du ganska utsliten. Du tror knappast att du klarar dig tills dess att du blir trettio. Inte så att du är svag eller har problem. Men du tror bara att du inte kommer göra det.

Ingen som känner dig skulle någonsin kunna kalla dig elak eller missanpassad i världen. Din besättning ser dig alla som en god och kunnig man som vet hur ett skepp och dess mannar skall skötas, även om många håller sig ifrån dig då arbetet inte pågår. Du hör hur de pratar nere i sina kabiner från förarhytten. Mystisk, pessimistisk och att du har dålig moral, är de saker du oftast kallas för. Det är inte det att du är pessimistisk, snarare realistisk. Alla vet att världen kommer gå under någon gång och det finns ingen som kan hindra det. Förutom Gud då möjligtvis.

Vanligtvis, när inte arbetet kallar (vilket i och för sig är nästan alltid), brukar du gå till närmaste pub och supa dig rejält full, helst så full så att du glömt allting dagen efter. Du vill egentligen bara glömma världen och dess problem, eller slippa ta itu med dem. Men du håller dig alltid nykter under arbetet och dina pubrundor är ganska sällsynta. Du försöker att jobba så mycket du kan för att förtrycka alla de känslor som ligger och ruvar inom dig. Eftersom du vanligtvis kommenderar tjugo man till allt så har du blivit ganska svår att ha och göra med normalt sett. På en båt är bestämdhet och ledarskap en bra egenskap men det blir lätt en stor nackdel i riktiga livet.

Inom dig själv är du egentligen väldigt förvirrad men vanligtvis trycks det ned av arbete och sysslor som kräver din fulla uppmärksamhet. Under dina ensamma stunder försöker du finna dig själv och komma fram till en slutsats om varför du är och vilket syfte du har. Under hela ditt liv har du haft en vision om att du har ett syfte i världen och tills dess att du fått reda på det så kommer du inte att få ro. Men oftast slutar det att du ligger i rännstenen morgonen därpå.

Du har inga nära vänner utanför arbetet och håller dig mycket för dig själv. Du känner dig ofta osäker bland andra personer, speciellt kvinnor och att gifta sig har aldrig varit att tänka på. Din osäkerhet brukar ofta gå ut över dem du pratar med och det händer ofta att du blir arg då de inte gör som du säger. Att en matros inte gör som du säger kan inte tolereras och du tänker ofta i de banorna vanligtvis med. Du beordrar ofta andra människor att göra saker som de inte vill och det kan vara en av orsakerna att du inte fått några vänner. Efter att ha skrikit åt någon som inte förtjänar det blir du ofta väldigt ledsen och får ångest över vad du gjort. Du har väldigt svårt att säga förlåt och även att förlåta, både dig själv och andra.

Du har över huvud taget aldrig varit med en kvinna i hela ditt liv och du förstår dig inte riktigt på dem. Ensam kanske är rätta ordet. Du har aldrig träffat någon, varken man eller kvinna, som du kan dela din smärta med. Om ensamheten är en person, så kanske det är du.

Men vad andra personer har att säga bryr du dig inte så mycket om. De tror att världen är så vacker och berättar om sina fruar, barn och fan och hans moster. Även om de innerst inne vet att allting kommer sluta i katastrof. Inte heller berättar du för andra om dig själv. Du vill ju inte att folk skall tycka ännu mer illa om dig än vad de redan gör. De övriga världsliga tingen förutom ditt arbete och att du har mat för dagen bryr du dig inte särskilt mycket om. Rikedom, makt eller ära ligger inte i ditt intresse. Du skulle aldrig kunna bli rik eller vacker, hur mycket du än försökte.

Gud och Jesus har du inte mycket till övers för. Om det nu finns en Gud där uppe så har han för länge sedan vänt bort huvudet från denna värld. Han kanske hör vad vi säger men troligtvis bryr han sig inte. Människorna på jorden är för länge sedan glömda av Gud. Någon som kanske är mer omtänksam är Jesus. Han var ju trots allt här för mindre än två tusen år sedan. När du är ensam brukar du ibland prata med honom, även om du inte tror han hör. Kanske dog han för två tusen år sedan, kanske var han inte ens här.

Men om du hör och om du träffar din far någon gång, kan du lägga in ett gott ord för mig?

Drömmen

För ungefär ett år sedan, under en av dina vanliga färder till Dovers klippor, kom en stark känsla över dig som du inte kan glömma. Du kände dig som mörkret självt och under tre dagar kunde du inte göra annat än att koncentrera dig på mörkret inom dig. Efter tre dagar utan mat

eller sömn så föll du ihop på fören där du stått sedan känslan kom över dig. Du gick in i något som liknade sömn men det kändes som du fortfarande var vaken. Under denna sömn drömde du en dröm som har återkommit varje natt sedan den dagen och som alltid är exakt likadan. I drömmen står du på en klippa som omges av ett hav med dimma. På dina axlar bär du en bro som går från någonstans i oändligheten till vår egen jord som ligger vid andra horisonten rakt framför dig. På bron går mörka skepnader på väg mot Jorden, till en början med långa mellanrum men sedan allt närmare varandra. Desto fler av skepnaderna som rör kommer fram till Jorden, desto lättare blir bron och desto mörkare blir Jorden där den ligger vid horisonten. Till slut är Jorden helt svart och det verkar som om bron kan bära sig själv. Då bron flyter strax ovanför dig släpper du taget om den och slänger dig handlöst ned från klippan ned i ett oändligt mörker. Det nästa som händer är att du vaknar. Du har under hela tiden undrat vad drömmen kan betyda men inte kommit fram till någon slutsats.

Din familj

Det enda du vet om dina syskon är deras namn och hur gamla de är. Samantha är den yngste i familjen och som blev döpt efter din mor, Thomas är den som föddes året efter dig och till sist Jack, näst yngst efter Samantha. Du har ett fåtal gånger försökt leta upp dina syskon men försöken har alltid stannat på halva vägen. Du är rädd för att träffa dem. Du vet ingenting om dem förutom namn och kön, du vet inte om de lyckats bättre eller sämre i livet, om de är gifta eller ogifta. Du vet verkligen ingenting om dem. Det skrämmer dig lite. Du är rädd för att de kanske är lika usla som du. Varken dina syskon, din far, eller någon annan från ditt förra liv vet vem du är och du vet inte vilka de är. Det kanske är bäst för dem.

Det är inte mycket du kommer ihåg av din far. Du vet att han var ingenjör och tjänade tillräckligt för att försörja en familj med fyra barn. På det enda foto du har av honom ser han mycket välvårdad ut, bortsett från sitt buskiga skägg och breda mustasch. Inte helt olik dig faktiskt, även om han ser mycket bättre ut. Hög hatt och kostym klädde din far bra mycket bättre än dig (ja, eller som du tror det klär dig) och det märks i hans uppsyn över att han var stolt över vad han hade åstadkommit i livet. Men från den tiden du var barn har du inte något minne av honom. Du önskar så mycket att du skulle kunna träffa honom men nu verkar det som det redan är för sent.

Brevet

För några dagar sedan kom ett brev från en advokatfirma till dig. Det var lite försenat på grund av att du varit ute på havet innan och det var vid det laget ganska illa tilltygat. I kuvertet låg ett brev som förklarade att din far hade dött för ungefär ett år sedan och att du och dina syskon har utsetts till enda arvingar. I brevet låg även två pund som skulle täcka resekostnader från London till Cornsley, en liten stad i nordöstra England. Där hade uppenbarligen din far bosatt sig och även dött där.

Du satt länge och funderade på om du verkligen ville åka dit. Du kom till slut på att det kan vara din enda chans att komma undan från de saker som ligger i ditt förflutna. Så nu är du på väg till Cornsley. Först med tåget, en resa precis som alla andra tågresor. Även om du inte åkt tåg någon gång innan. Den sista biten var du tvungen att åka med droska. Kusken räknar med att ni kommer fram tidigt i morgon.

Thomas Ernest O'Leary

Födelseår : 1887

Du föddes en kall januarimorgon i din familjs hus i utkanterna av London. Din far var en framstående ingenjör och din mor en vacker kvinna, lyckligt gift med din far. När du var 2 år gammal blev din mor överkörd av ett tåg och din far satt på sanatorium. Du, tillsammans med dina tre syskon, blev placerade på en uppfostringsanstalt och senare bortadopterade.

Det är allt du vet om din barndom fram tills dess att du blev fem år och adopterad av dina nuvarande föräldrar, Michael och Courtney Jones. Du vet det för att din äldre bror Jack har berättat det för dig, då han kommer ihåg mer av det än du.

Du var den andra i familjen som blev bortadopterad, näst efter din syster Samantha. Dina föräldrar behandlade dig väl och gav dig all den kärlek du skulle ha fått av din riktiga far och mor, om inte mer.

Familjen Jones bodde i ett litet hus mitt inne i centrala Birmingham och du blev den enda sonen då de båda inte kunde få barn på naturlig väg. Deras ekonomi var ganska bra och du fick gå i riktiga skolor tillsammans med andra barn vars föräldrar även de hade gott om pengar. När du till slut gått igenom skolan då du var 18 år fick du direkt arbete tack vare att du fått så bra omdöme av dina lärare. Du är utbildad ingenjör, precis som din riktiga far och arbetade tills alldeles nyss på Cardbury Engineering och gjorde snabbt karriär som ingenjör och ritade maskiner till alla de nystartade textilfabrikerna i Birmingham.

Du har haft tur i livet och lyckats med allt du ville. Ända sedan du var åtta år ville du bli lokförare och på sätt och vis lyckades du genom att själv göra ritningar till tåg istället. Du har gott om vänner i Birmingham och lever för tillfället i ditt hus strax utanför centrum.

Du har fortfarande god kontakt med dina föräldrar och äter middag hos dem varje söndag.

Din riktiga far återsåg du däremot aldrig. Han försvann efter det att han vistats tre år på sanatoriet och ingen du vet har sett till honom sedan dess.

Ditt arbete har alltid varit mycket intressant och många har blivit avundsjuka på dig då du lyckats så bra. Även din arbetsgivare Klaus Teuber har visat starka signaler på att han vill att du slutar. Han är kanske rädd för att du skall ta hans plats. Därför har han nu avskedat dig och anställt personer som skall se till att du försvinner från hans värld. Han jagar dig ständigt och du kan inte få någon ro från hans lakejer. Du funderar på att åka till något av din och din hustrus hus i Paris eller London för att på så sätt fly undan Teuber för ett tag.

Din fru Clara och du har levt lyckliga ända sedan du tog din examen. Ni köpte er ett litet hemtrevligt hus, precis som hon ville ha det, i Birminghams utkanter bort från alla droskor och människor. Clara har alltid varit en snäll och hjälpsam fru och sett till så att städerskorna, kokerskorna och alla de andra tjänarna gjort vad de skulle. Tyvärr började hon för ett halvår sedan bli lite underlig och inte riktigt uppföra sig som folk. Hon började klaga och ville gå till doktorn för alla möjliga olika skäl. Du började tycka mer och mer illa om henne allt efter som tiden gick. Du hade mycket att stå i på jobbet och hon fanns aldrig där när du behövde henne. Men för en vecka sedan försvann hon spårlöst efter det att hon börjat skrika om något sjukhusbesök. Du är rädd för att hon kanske har blivit mentalt sjuk.

Kommer hon inte tillbaka så kanske du säljer huset och flyttar lite närmare centrum i staden, där du trivs bättre. Eller så kanske du köper ett hus i Schweiz och flyttar dit. Det är framtidens stad har du hört.

Du är vida känd i staden och du känner ett otal människor, alla av de högre samhällsklasserna. Du har väl ingen direkt nära vän, du har ju haft ditt jobb och det tog mycket tid. Ibland hyr du stadshuset bara för att anordna en bal för alla dina framstående vänner. Du har ju råd.

Om du får säga det själv, har du en personlighet som många tycker om. Charmig, elegant och rättvis men samtidigt ödmjuk, snäll och givmild. Rent ut sagt är du nästan så bra en person kan bli. Alla tycker om dig, och du lyckas med saker som ingen annan kan. Du pratar fyra språk flytande, engelska, tyska, franska och afrikanska. Du känner folk från hela världen och om du bara ville skulle du säkert kunna slå dig ned och ta det lugnt som borgmästare i något hemtrevlig liten stad på landet.

Precis som de rika och mäktiga alltid gör går du alltid omkring i kostym, aldrig med ett veck eller märke på. Du är alltid välvårdad i håret och luktar alltid gott med hjälp av alla dina fina franska parfymer som du köper under dina resor till Paris. Du vet hur man uppför sig och bara genom att se på dig kan man se att du verkligen är en person med makt och stor förmögenhet.

Under den senaste tiden har du drömt konstiga drömmar om vansinnighet och död men det är säkert bara saker som orsakats av för mycket jobb. När det kommer till saker som Gud och sådant tror du inte heller ett dugg på det. Gud hade inga pengar och kunde med andra ord inte göra särskilt mycket. Du tror mer på den här nye killen Darwin som sade att den starkaste mannen överlever och det där. Även om du är lite skeptisk till apor.

Dina syskon

Du har två bröder och en syster, Thomas, Jack och Samantha. Thomas är äldst och Jack näst. Du är det tredje barnet i kedjan och Samantha är yngst. Thomas vet du ingenting om då han försvann utan att någon fick veta vart eller när. Han var den som blev sist bortadopterad så vitt du vet och han har inte hört av sig sedan dess.

Samantha är din syster och en av de mest underbara personerna du vet. Hon är alltid glad och optimistisk och hittar alltid på roliga saker åt dig och henne. Hon har klarat sig bra och är gift med någon rik knös i Manchester. Det verkar som om hon trivs bra där. Hon spelar piano som en gudinna och om några år kanske hon kan uppträda på något av dina exklusiva fester där societeten umgås.

Jack är din äldre bror och inte alls lika sympatisk som Samantha. Han är en typisk aristokrat precis som du men han har blivit snorkig och uppkäftig. Han försöker alltid trakassera dig på alla sätt han kan och inte är han något vidare bra på det han gör. Han har något ämbete nere i Oxford som assistent eller liknande. Assistent? Vem tror han att han är och går omkring i sin fina kostym, gullar med Samantha som någon annan arab. Nej, honom har du inget till övers för.

Brevet

För några dagar sedan fick du ett brev från en advokatbyrå i London. I brevet stod det att din riktiga far hade dött och dina syskon och du är enda arvingar. Naturligtvis är du inte intresserad av några av hans rikedomar då du har tillräckligt själv, men du är intresserad av hur han haft det under de senaste tjugo åren.

Du tog ett första klass tåg till York och en exklusiv droska vidare till Cornsley, en liten by i västra England. Du har nu kommit fram och sitter tillsammans med Jack, Samantha och en i vardagsrummet i din fars något pittoreska hus. Ingen verkar sett till Robert än.

Kära Mrs. O'Leary

Jag själv tillsammans med Dr. Berenford har gått igenom resultaten från er mans mentala undersökning och kommit fram till några anmärkningsvärda slutsatser.

Du sade till mig att din man beter sig som om någon jagar eller letar efter honom. Detta beteende är så kallad förföljelsemani och vanligt bland människor med dålig mental hälsa. Din man tror att någon letar efter honom, i detta fall hans arbetsgivare, Klaus Tuber. Detta beteende är relativt ofarligt, åtminstone för omgivningen och är inte så allvarligt.

Det beteende som du beskriver i raseriutbrott och våldsamhet ser vi som begynnande schizofreni. Schizofreni är en allvarlig sjukdom som omedelbart behöver behandlas på en speciell klinik. Vi föreslår att ni säger till Er man att komma tillsammans med Er till kliniken för en andra undersökning. När han väl är där kommer vi ta hand om honom. Utan behandling kan sjukdomen utvecklas till starka våldsamer och desto snabbare den behandlas, desto lättare blir den att kureras.

Ni får under inga omständigheter visa det här brevet för honom eller varsko honom om våra varningar. Om dessa föreskrifter ej följs har vi befogenhet att ta in honom med våld.

Till Er tjänst

Dr. Jonathan Pryce

Kära Emily

Jag vet inte vad jag skall göra, min kära syster. Thomas blir mer och mer underlig för varje dag som går. Jag känner att han håller på att tappa greppet om verkligheten. Ända sedan han blev av med arbetet som städare på fabriken så har han bara blivit mer inätvänd. Han lyssnar inte längre på mig och han hittar på så mycket saker som inte är sant. Igår anklagade han mig för att vara otrogen med hans förra arbetsgivare och det har hänt många sådana saker nu det senaste.

Han tror att han är någon helt annan än vad han är. Det verkar som han har tagit det hårt med att han inte fått något riktigt arbete efter sin examen. Huset förfaller mer och mer och snart kommer inte vår morbror stå ut mer av att vi inte gör något åt det. Jag är rädd Emily, för att det kan hända mig eller Thomas något. Han skadar sig själv hela tiden och jag är rädd för att han kanske kan skada mig med.

Jag funderar på att låta gå med honom till doktor Pryce för att se om han kan göra något.

Jag hoppas att du har det bra och att jag inte belastar dig alltför mycket med mina problem.

Många kyssar

Clara

Sir Jack Lawrence Gilmore

Födelseår : 1884

Det är fantastiskt hur bra du har klarat dig med tanke på din bakgrund. Du föddes 1890 i London hemma i din familjs hus. Du var andra barnet i en lycklig familj där din far Robert O'Leary var ingenjör och din mor skötte hemmet, som fruar brukar göra. Två år tidigare hade din bror Robert fötts och din mor vårdade Er ömt medan Er far var på arbetet och tjänade pengar till mat och hem.

Tyvärr råkade din mor en dag bli överkörd av ett tåg på väg mot Oxford. Du var bara fyra år då men du kommer fortfarande ihåg din fars vansinnesutbrott och våldsamma depressioner under den första tiden. Efter några veckor klarade han inte längre av att uppfostra Er och han lades in på sanatorium. Du och din bror, tillsammans med ytterligare en bror och en syster som din far lyckats avla fram ur din mors sköte, fick flytta till ett fosterhem.

Gråa väggar och stränga skötare fick Er att hårdna och lära Er att veta hut. Din syster Samantha klarade sig snabbt undan genom att bli adopterad av en rik familj i Derby. Efter henne gick din yngre bror Thomas och sedan du.

Två dagar innan julafton 1897 blev du upphämtad av dina nuvarande föräldrar, Lord och Lady Gilmore. De bodde vid den tiden på sin herrgård strax utanför Cambridge men du bodde på många ställen runt om i England under din studietid. Först Cambridge, sedan Oxford med en liten avstickare till Lyon där du studerade franska, och sedan tillbaks till Cambridge för att avsluta dina studier i juridik. Innan skoltiden blev du väl omhändertagen av dina nyfunna föräldrar, som adopterat dig på grund av att de inte hade möjlighet att få barn och Lord Gilmore var den siste i släkten Gilmore. Hade de inte adopterat dig hade släkten Gilmore dött ut, så du blev helt enkelt adlig direkt efter att ha kommit från fosterhemmet. Du trivdes bra hos familjen Gilmore, även om du hade svårt för att använda det namnet i din ungdom.

Nu för tiden arbetar du på en advokatbyrå i Cambridge och tjänar gott om pengar, även om du bara behöver dem för att späda på dina tusentals pund på banken. Fru och barn har aldrig riktigt varit något du intresserat dig av, även om du vet att du någon gång kommer att behöva ge din säd till en kvinna som du är gift med. Det som blir svårt är att hitta en dam som är tillräckligt fin för dig och samtidigt inte ställer sig i vägen för dina planer i livet. Kvinnfolk orsakar mest problem.

Egentligen har du över huvud taget inga direkt nära vänner. Du flyttade runt i din ungdom och träffade inga ungdomskamrater på grund av ditt ständiga flyttande. Men inte heller detta är något som du lider särskilt svårt av. Du har ditt arbete och om du hade vänner hade de säkert bara varit till besvär. Du har ju en hel del framgångsrika vänner och känner i stort sett hela London County Council där de rikaste och mäktigaste sitter, men trots allt är dessa bara affärskontakter.

Ditt liv inom juridiken kan visserligen vara ganska spännande och där har du en chans att få umgås med människor av liknande åsikter som du, men trots allt blir det lite långtråkigt. Du tillbringar en hel del tid på egna exkursioner med bergsklättring, vandring och jakt som gör att du inte blir lika förlegad som alla domare och stadsråd blir med tiden. Många kanske ser dig som ung och radikal men de har inte riktigt förstått hela poängen. De ser inte vad som håller på att hända i Englands Imperium. Tyskland håller på att växa starkt, Eires invånare börjar prata om självstyre och koloni efter koloni försöker bryta sig fria. Och den där satans Asquith,

premiärministern med de liberala idéerna och de breda synsättet tänker inte göra något åt det. Det är helt förskräckligt. Englands grundvalar skakar, kvinnorna får mer makt och ingen gör någonting åt det. England behöver en grundlig översyn. Inte nog med att alla, även populasen, har rösträtt utan snart börjar kvinnorna väl höja rösterna också. Det vore just snyggt! Niggerer får ordentliga arbeten och behandlas lika väl som andra män och adeln får mindre och mindre makt. Förskräckligt var ordet.

Du håller på de gamla traditionerna. Aldrig att du skulle sätta på dig någon av de där moderna kostymerna som ser ut som om skraddaren varit stupfull och klippt både snett åt både ena och andra hållet. Nej, skall det vara så skall det vara, det sade alltid Lord Gilmore själv. Grå kostym och hög hatt. Du vet vem du är och du kräver att bli respekterad så. Tjänstefolket har alltid bugat åt dig, både ung som gammal och så skall det förbli. Du träffar varken Lorden eller Lady'n särskilt mycket och du fick brev för en månad sedan att Lorden själv har insjuknat i någon allvarlig sjukdom.

En av de få traditionella saker som dock behöver revideras är den förbannade kyrkan. De kräver bara mer pengar vars enda syfte är att förleda alla de misslyckade personer som Englands nya styre avlat fram. Du tror inte ett skvatt på varken Jesus, Gud eller några andra övernaturliga ting. Allting har en naturlig förklaring, vilket bevisas om och om igen.

Vissa kanske ser dig som högfärdig och arrogant men de är bara personer som kommer förgås tillsammans med England om inte något görs. Det behövs klasskillnader, det behövs slaveri. Vad som inte behövs däremot är att kvinnor skulle gå och försöka göra männens jobb och sätta en neger på något annat än att bära tunga föremål.

När du väl har träffat en person som du tycker är värdig, så är du ofta ganska trevlig. Du vet att många kvinnor fallit för din charm och ditt mycket fördelaktiga utseende. Men du vet att du inte skulle ha tid för någon av dem, hur vackra de än var. Om du däremot inte tycker om personen så ligger han eller hon ganska dåligt till. Du är vida känd för dina spydiga kommentarer och elaka påhitt.

Din familj

Din far försvann efter tre år på sanatoriet och ingen vet var han tog vägen. Du har alltid undrat om vem han var och om han var rik. Även släkt och släktskap måste hållas i ordning, annars kan det hända att man glömmer vem man är. Du har ett foto av din far ståendes på kontoret i Cambridge där han klär sig precis som du gör nu. Han är elegant och strikt, precis som du och även han hade ett respektabelt yrke. Du önskade ibland att du fått träffa honom en sista gång innan han dog.

Den enda i din familj som du hållit bra kontakt med är din syster *Samantha*. Hon har växt upp och blivit en mycket vacker ung flicka som vet sin plats. Gift med en man som är son till Robert Gascoyne-Cecil, markis av Salisbury och tidigare premiärminister av England. Även hennes man är på god väg med att lyckas bra i livet, precis som du.

Samantha betar sig som en hovdam och är precis en sådan kvinna du velat ha. Hon vet sin plats, är alltid optimistisk och glad och håller sig kort i hennes mans affärer. Dessutom spelar hon piano som en gudinna och många stunder har du hört henne spela Bach på orgeln i Derbys kyrka, i staden där hon fortfarande bor. Du håller av henne mycket och även om hon har vissa tendenser till frigörelse och sådant skulle du bli mycket ledsen om något hände henne.

Din bror *Thomas* är en annan historia. Den stackarn klarade knappt sin ingenjörsexamen och är nu arbetslös. Han har fått utstå många svåra perioder i sitt liv och har blivit smått galen nu. Han tror att han är framgångsrik och mäktig och lever helt i en drömvärld. Inte ett ord är sant av det han säger och trots att du kanske tycker lite synd om honom roar du dig ofta med att narras och får honom alltid att framstå som en idiot. Han kan inte ett ord franska och inte har han några pengar. Stackars krake. Förhoppningsvis tar han väl livet av sig förr eller senare.

Den siste brodern i familjen, Robert Jr. har du inte sett till sedan det att du tog farväl av honom från fosterhemmet för över femton år sedan. Redan då var han ful och missanpassad och skötarna trakasserade alltid honom. Han var den siste kvar av er fyra och aldrig hade någon lagt ögonen på honom ens. Du, förutom han själv, är den enda som vet att han utsattes för övergrepp av många av skötarna. Du kommer ihåg hans tysta gnyenden och knarrandet av sängen från rummet bredvid. Du vill egentligen inte veta om och hur han har klarat sig i livet.

Brevet

För en vecka sedan kom det in ett brev till dig på kontoret från advokatfirman Stanford & Floyd. Du trodde att det var ytterligare ett brev som erbjöd dig arbete i London och hade det inte varit för att dagen var lugn så hade du kanske aldrig öppnat det. Men när du väl öppnade det var det ett personligt brev som rörde din riktiga fars död. För ungefär ett år sedan dog han i någon liten by vid namn Cornsley där han uppenbarligen hade bott under de sista åren av hans liv. Du och dina fyra syskon var i brevet ombudda att infinna er på hans hus i Cornsley för att där dela upp ägodelarna rättvis. Det tilltalar ju inte dig så mycket men det vore intressant att få ser hur din far levde och, om han nu kommer, träffa din äldre bror.

Så du har satt dig i första klass på tåget till York och därifrån tagit droska till Cornsley.

Samantha Gascoyne

Födelseår : 1889

Är inte livet underbart ibland? Just nu känns det som om hela världen finns bara för dig. Allting går så bra. Du och Michael, din man, har det underbart ihop och du tror nu att du kanske väntar ditt första barn. Michael är troligen den underbaraste man du träffat. Han är snäll, givmild och älskvärd, och han älskar dig lika mycket som du älskar honom. Tillsammans bor ni i ett underbart hus i Derbys centralare delar som Michael köpte samma dag som ni gifte er, nästan ett år sedan nu. Som tur är, har Michael en fruktansvärt massa pengar och du kan ägna dig åt precis vad du vill, åka på resor, spela piano och köpa de vackraste klänningarna. Michael har en mängd företag och även om han bara är åtta år äldre än dig, kan han allt om att driva en affärsrörelse. Det leder tyvärr till att han inte är hemma så ofta, men det gör dig bara ännu gladare när du får träffa honom. Men du lägger dig i så lite som möjligt i hans affärer. Det är ingenting för kvinnor och speciellt inte för dig. Du kan inte riktigt förstå hur han trivs så bra med ett sådant arbete då det inte tilltalar dig det minsta.

Dina föräldrar är stormförtjusta i Michael och glada över att du är så lycklig som du är. De är egentligen inte dina riktiga föräldrar, förresten. Din riktiga familj är splittrad sedan ett år efter det att du föddes, efter det att din mor dött i en tågolycka och din far fått en nervös kollaps. Du kommer naturligtvis inte ihåg någonting av det här, men din riktige bror Jack har berättat om det. Ni, du och dina tre bröder, skickades som små till en uppfostringsanstalt där du efter bara några månader blev bortadopterad och hamnade hos dina nuvarande föräldrar. Din mamma, eller den som du kallar din mamma, ville inte föda barn efter det att både hennes mor och mormor avlidit under födseln.

Du är glad över att ditt liv har gått så bra efter den dåliga starten. Du är gift redan vid 22 års ålder med en man du älskar över allt annat, du hade en exemplarisk uppväxt och ingenting går egentligen mot dig. Du är nästan alltid glad och kanske till och med lite överoptimistisk om många saker.

Eftersom du växte upp i en ganska rik familj, har du aldrig lärt dig att göra de saker som normal sett behövs göras i ett stort hus. Laga mat, städa och sådant har aldrig varit något för dig. Det närmaste du kommer städning är att sortera dina brev och sätta in böcker i hyllan alfabetiskt. Det enda som kanske är lite tråkigt i ditt liv är din vardag. Du gör inte direkt någonting förutom spelar piano och läser eller skriver böcker då du är ensam. På kvällarna pratar du strunt med dina väninnor och då du kan, umgås med Michael. Det är på sätt och vis en ganska inrutad vardag, även om du vet att det är mycket bättre än hur de flesta lever. Det är inte alla som haft lika tur i livet som du. Genom att vardagen är så trist, så älskar du att uppleva nya saker, vad det än är. Resor och små upptäcktsfärder på landet är saker du ofta gör och ibland också helt ensam, även om Michael inte tycker om det.

Ditt senaste projekt är att försöka få en bok du skrivit publicerad. Du har ganska mycket tid till ingenting och då du tröttnade lite på att läsa för några månader sedan började du skriva en bok. Tidigare har du skrivit en rad noveller, men bara för dig själv och ingen har läst dem förutom Michael. När han en dag sade att du kanske skulle publicera något under ett annat namn blev du allt lite nyfiken. Så nu har du skrivit färdigt din bok ”Månens baksida” och har skickat den till ett antal bokförlag under namnet Michael O’Leary. O’Leary var det namn som du hette innan dina nuvarande föräldrar adopterade dig, och som även din något lustige bror Thomas heter.

En av de absolut viktigaste sakerna i ditt liv är ditt förhållande till Gud. Du är starkt religiös och har läst bibeln både en och två gånger. Du går i kyrkan minst tre gånger i veckan och biktar dig så fort du kan när du känner att du har haft orena tankar eller gjort något dåligt. Du vet att bibeln förespråkar att kvinnans roll i hemmet är att tjäna sin man och uppfostra barnen, men just för dig känns det inte riktigt rätt. Du måste få chans att göra något spännande då och då, annars skulle du förgås i huset.

Precis som Gud sagt så finns det något gott inom varje människa, men det kan vara dolt av något annat. Du tror att varje människa innerst inne är god och du försöker leva efter detta, hur än någon behandlar dig. Detta gör att du har ganska lätt att handskas med människor. Du brukar ibland vara nere i kyrkan på lördagar då de skänker mat åt de fattiga, och får på det viset träffa många vilseledda människor. Du pratar med dem och hjälper dem med olika problem som de kan ha och får på det viset reda på mer om hur människor tänker och hur själen träder fram i personligheten. Det finns mycket få människor som tycker illa om dig och kanske beror det på att du behandlar dem gott. *"Ty om I förlåten människorna deras försyndelser, så skall ock eder himmelske fader förlåta Eder"*.

Nej, du har faktiskt knappast något att klaga på. Till och med ditt yttre har Gud välsignat med sin hand. Med ditt långa bruna hår och mörka ögon skulle du säkert kunna få vilken man som helst att... Nej, det är inte rätt. Men du har i alla fall haft tur även med ditt utseende. Som tidigare sagt har du även möjlighet att köpa precis vilka kläder du vill och det gör kanske inte ditt yttre någon skada. Du har importerat kläder från Paris och Lyon och till och med Kina. Vanligtvis går du runt i exklusiva klänningar och hattar, vilket gör att du känner dig ännu mer tillfreds med dig själv.

Som det kanske märks, så har du en viss förmåga att kanske alltid prata för mycket om dig själv. Du märker inte ens då människor blir ledsna av att du säger att du har allt. Men du har faktiskt allt och lite till. Inga dåliga vanor, ingen alkohol, ingenting som du behöver känna dig skyldig för, inte ens inför Gud. När du är på riktigt gott humör kan du till och med känna dig stolt över dig själv. Du är alltid lugn och brusar aldrig upp, inte ens i de värsta situationerna. Jo, det kanske du gör. I själva verket kan du bli helt hysterisk när det händer något som du inte väntat dig. Men annars är du lugn. Ja, lite velig är du väl också. Det märks kanske här.

Nej, normalt sett när du kan hålla reda på vad du säger och det inte är så mycket saker att tala om, så har du god kontroll över dig själv. Du blir bara så ivrig när det händer saker som du tycker är spännande. Det händer ibland att du springer iväg och gör saker utan att tänka efter innan. Det brukar inte direkt hända någonting farligt eller så, men det skulle kanske kunna göra det om det verkligen gällde. Du är verkligen glad över att ditt liv ser ut som det gör. Det kunde inte vara bättre.

Din familj

Du var det sista barnet av fyra i familjen O'Leary. Innan dig hade det fötts tre pojkar, först Robert Jr., sedan Jack och sist stackars Thomas. Men du minns som sagt ingenting från den tiden. Du tycker att det är synd att du aldrig har fått träffa din riktige far och inte heller en av dina bröder. Du har alltid undrat vad som hände med både Robert Sr. och Jr. Du vet faktiskt ingenting om dem förutom att din far togs in på mentalvårdsanstalt och inte kunde uppfostreras. Din bror har du inte ens sett något kort på.

Din far var en stilig man, åtminstone enligt de foton som din bror Jack har av honom. Det måste kännas hemskt att förlora någon man älskade så mycket som du åtminstone tror att han älskade din mor. Du har alltid undrat så mycket om hur han var och vad han hade sagt till dig om du träffat honom för första gången. Även Junior är du mycket intresserad av vad han gör. Jack säger att han var den siste kvar på barnhemmet och att han kanske aldrig blev bortadopterad. Tänk dig... Ett liv utan föräldrar. Vad blir det av en person som inte har någon mamma eller pappa?

Jack umgås du mycket med och han är ofta i Derby för att se då du spelar piano på någon konsert eller i kyrkan. Han och Michael kommer väldigt bra överens, även om deras konversationer bara handlar om politik och affärer. På så sätt blir det lite tråkigt då ni träffas, för han pratar mer med Michael än dig. Nu för tiden försöker du mest att träffa honom ensam, då Michael inte är hemma. Jack är egentligen jätterar och gullig, men han har fått en väldigt strikt och konservativ uppväxt som har gjort att han har lite skilda åsikter jämfört med dig. Han tycker inte om då du tar egna initiativ eller då du försöker blanda dig i konversationer mellan män. Men du har lärt dig leva med det. Jack kompromissar inte och då är det lättast att ta det på hans sätt.

Din andre bror Thomas är det lite annorlunda med. Han försöker vara lite som Jack, en smula högfärdig och fin i kanten. Men han lyckas inte på långa vägar. Han har glidit in i en drömvärld där han tror att han är rik och mäktig, att han äger världen. Du försöker jämt tala honom till rätta men han lyssnar inte. Han skrämmer dig lite ibland, och du försöker nu för tiden inte göra så mycket åt honom. Hoppas att Jack kan ge honom lite vett.

Men trots hans lilla problem är han en väldigt fin människa. Han gör inte en fluga förnär och då han inte pratar om sådant som har med hans eget liv att göra, så är han hemskt rar.

Brevet

För några dagar sedan hände en av de mest spännande sakerna i ditt liv. Med posten kom ett brev till dig som redan på kuvertet verkade intressant. I brevet stod det att din far hade dött och att du och dina tre bröder skulle ärva det han ägde. Du blev naturligtvis ledsen att han hade dött men det kunde väl kanske inte undvikas vid hans ålder. Du och dina *tre* bröder, även din försvunne bror, skall träffas i din fars hus i någon liten by som heter Cornsley.

Helt plötsligt kan du få en chans att få reda på vem din far var och vad han sysslade med. Samtidigt så kan du lära känna din bror som du fantiserat om hur han kan vara och se ut så länge. Det kom som en jättestor lättnad för dig, då det började bli tråkigt där hemma.

Så nu är du på väg i full fart mot Cornsley i droska och skall träffa dem där klockan två idag. Du kan bara inte vänta. Hoppas bara att din bror kommer.

Till Thomas O'Leary

Vi måste härmed beklaga att Er far omkom i en tragisk olycka för ungefär ett år sedan. Er fars ägodelar kommer att tillfalla dig och Era tre syskon enligt Engelsk Lag. Vi har som juristbyrå tagit uppdraget att rättmätigt fördela Er fars ägodelar mätt efter pengavärde eller personligt affektionsvärde. Ni kommer att, under ledning av en utav våra agenter, dela upp Er fars ägodelar med största möjliga rättvisa. Om inte en överenskommelse nås mellan Er som enda arvingar, kommer lagliga åtgärder att vidtagas, vilket kommer resultera i att den del där Era meningar delas, kommer säljas på auktion i London. Ni skall infinna Er i Er fars hus i staden Cornsley den 17:e Maj klockan 2.00 p.m. På samma tidpunkt kommer även en av våra representanter infinna sig. Med detta brev bifogas även två pund som skall täcka resan till och från Er hemstad. Åter igen vill vi djupt beklaga den händelse som skett.

Till Er tjänst,
Timothy Parcely,
Advokatfirman Stanford & Floyd

Till Samantha Gascoyne

Vi måste härmed beklaga att Er far omkom i en tragisk olycka för ungefär ett år sedan. Er fars ägodelar kommer att tillfalla dig och Era tre syskon enligt Engelsk Lag. Vi har som juristbyrå tagit uppdraget att rättmätigt fördela Er fars ägodelar mätt efter pengavärde eller personligt affektionsvärde. Ni kommer att, under ledning av en utav våra agenter, dela upp Er fars ägodelar med största möjliga rättvisa. Om inte en överenskommelse nås mellan Er som enda arvingar, kommer lagliga åtgärder att vidtagas, vilket kommer resultera i att den del där Era meningar delas, kommer säljas på auktion i London. Ni skall infinna Er i Er fars hus i staden Cornsley den 17:e Maj klockan 2.00 p.m. På samma tidpunkt kommer även en av våra representanter infinna sig. Med detta brev bifogas även två pund som skall täcka resan till och från Er hemstad. Åter igen vill vi djupt beklaga den händelse som skett.

Till Er tjänst,
Timothy Parcely,
Advokatfirman Stanford & Floyd

Till Robert O'Leary

Vi måste härmed beklaga att Er far omkom i en tragisk olycka för ungefär ett år sedan. Er fars ägodelar kommer att tillfalla dig och Era tre syskon enligt Engelsk Lag. Vi har som juristbyrå tagit uppdraget att rättmätigt fördela Er fars ägodelar mätt efter pengavärde eller personligt affektionsvärde. Ni kommer att, under ledning av en utav våra agenter, dela upp Er fars ägodelar med största möjliga rättvisa. Om inte en överenskommelse nås mellan Er som enda arvingar, kommer lagliga åtgärder att vidtagas, vilket kommer resultera i att den del där Era meningar delas, kommer säljas på auktion i London. Ni skall infinna Er i Er fars hus i staden Cornsley den 17:e Maj klockan 2.00 p.m. På samma tidpunkt kommer även en av våra representanter infinna sig. Med detta brev bifogas även två pund som skall täcka resan till och från Er hemstad. Åter igen vill vi djupt beklaga den händelse som skett.

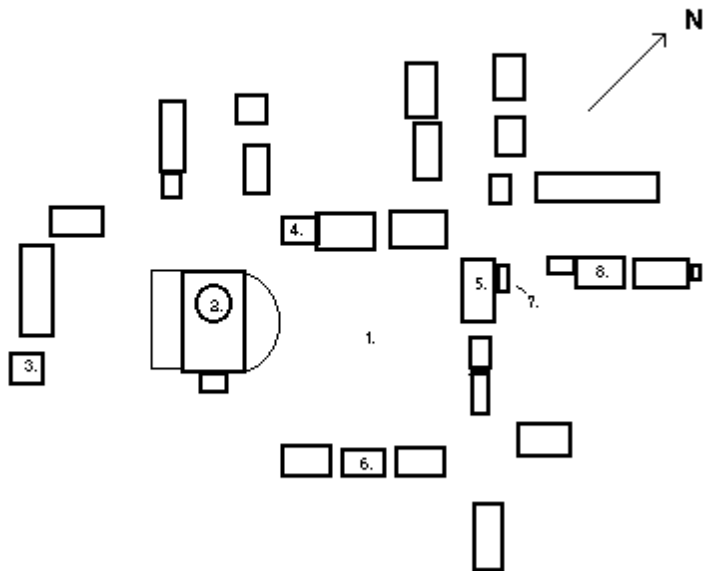
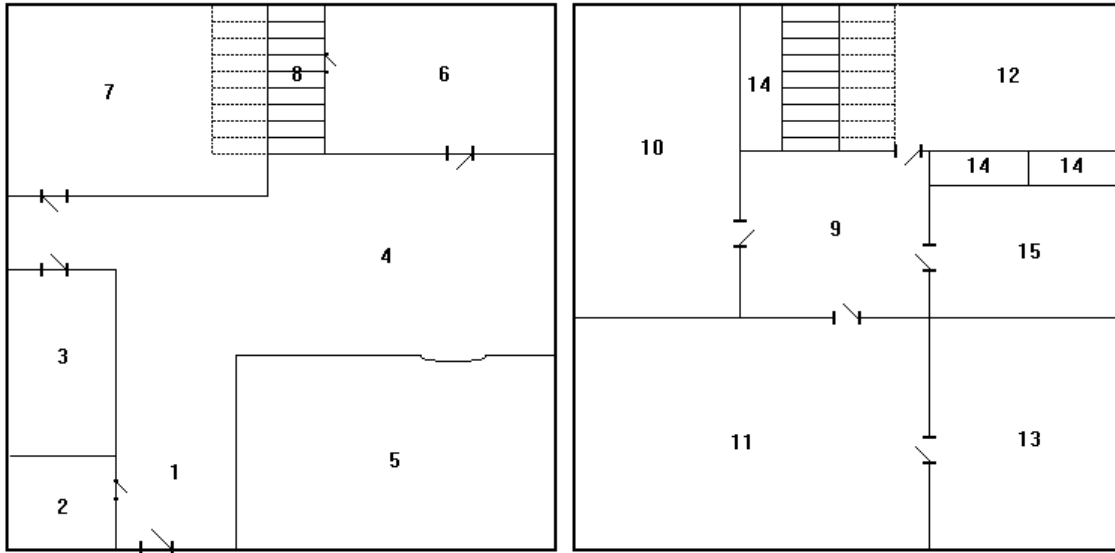
Till Er tjänst,
Timothy Parcely,
Advokatfirman Stanford & Floyd

Till Sir Jack Gilmore

Vi måste härmed beklaga att Er far omkom i en tragisk olycka för ungefär ett år sedan. Er fars ägodelar kommer att tillfalla dig och Era tre syskon enligt Engelsk Lag. Vi har som juristbyrå tagit uppdraget att rättmätigt fördela Er fars ägodelar mätt efter pengavärde eller personligt affektionsvärde. Ni kommer att, under ledning av en utav våra agenter, dela upp Er fars ägodelar med största möjliga rättvisa. Om inte en överenskommelse nås mellan Er som enda arvingar, kommer lagliga åtgärder att vidtagas, vilket kommer resultera i att den del där Era meningar delas, kommer säljas på auktion i London. Ni skall infinna Er i Er fars hus i staden Cornsley den 17:e Maj klockan 2.00 p.m. På samma tidpunkt kommer även en av våra representanter infinna sig. Med detta brev bifogas även två pund som skall täcka resan till och från Er hemstad. Åter igen vill vi djupt beklaga den händelse som skett.

Till Er tjänst,
Timothy Parcely,
Advokatfirman Stanford & Floyd

Huset

- 1. Torget
- 2. Kyrkan
- 3. Stan's Bakery
- 4. Slaktaren
- 5. The Sitting Duck Inn
- 6. Skräddaren
- 7. Postkontoret
- 8. Affären

- 1. Torget
- 2. Kyrkan
- 3. Stan's Bakery
- 4. Slaktaren
- 5. The Sitting Duck Inn
- 6. Skräddaren
- 7. Postkontoret
- 8. Affären